

**AZ EGYSÉGES PIAC
ÁTLÁTHATÓSÁGÁRÓL SZÓLÓ
IRÁNYELV**

**((EU) 2015/1535 irányelv):
az uniós intézmények, tagállamok és
vállalkozások közötti együttműködés eszköze
az egységes piac zavartalan működésének
biztosítása érdekében**

**Útmutató a
műszaki szabályokkal és az
információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó
szabályokkal
kapcsolatos információszolgáltatási eljáráshoz**

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/>

ELŐSZÓ

E füzet első kiadása még elődöm, Sabine Lecrenier irányítása alatt készült el azzal a céllal, hogy az uniós jogot közelebb hozza a jogalkalmazókhöz, valamint hogy elősegítse az új közösségi kultúrát alkotó információcsere, párbeszéd és együttműködés fokozását.

Ezúton szeretném elismerni a nagyszerű munkát és a 2005. évi kiadvány jelentőségét, amely évek óta nemcsak a gazdasági szereplőket, de a nemzeti és regionális hatóságokat is segíti a műszaki szabályokkal, szabványokkal és az információs társadalom szolgáltatásaival kapcsolatos ügyleteik során.

A 2015 óta történtek figyelembevételére érdekében szükségessé vált az útmutató átdolgozott, második kiadásának elkészítése.

A legfontosabb fejlemény a Lisszaboni Szerződés 2007. december 13-i aláírása volt, amely az Európai Közösséget létrehozó szerződést felváltotta az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel (EUMSZ).

2015-ben továbbá kodifikációra került sor, amelyet jelenleg általában az egységes piac átláthatóságáról szóló irányelvként (azaz a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvként) ismernek.

Ezenkívül a Bíróság irányelv értelmezésével és végrehajtásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát számos fontos ítélet egészítette ki.

Érdemes megemlíteni az útmutató első közzététele óta beérkezett mintegy 11 000 értesítés révén szerzett tapasztalatokat is. Az ipar például alapvető szerepet játszott az új kereskedelmi akadályok felállításának megakadályozásában. Ezáltal a TRIS online adatbázis online adattára révén ma már biztosítható az átláthatóság és együttműködés.

Egyértelmű, hogy az értesítési eljáráshoz naprakészebb útmutatóra volt szükség annak érdekében, hogy az továbbra is az uniós intézmények, a tagállamok és az ipar érdekeit szolgálja.

Giuseppe Casella

egységvezető

Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-
politikai Főigazgatóság

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/>

[A FÜZET HÁTOLDALÁRA NYOMTATANDÓ]

Az információs társadalom szolgáltatásait illetően ez a füzet útmutatóul szolgál az áruk szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtti akadályok megelőzése érdekében létrehozott rendszerhez. A füzet magyarázatokkal látja el a rendszert végrehajtó (EU) 2015/1535 irányelvet. Az irányelv valamennyi rendelkezését teljes terjedelmében idézik, amelyekhez részletes magyarázatot fűznek, megadva a rendelkezések jelentésének értelmezését és az alábbi érdekelt felekre gyakorolt hatását: az Európai Bizottság szolgálatai, a tagállamok, valamint az Európai Unión belül jelenleg működő vagy potenciális gazdasági szereplők.

Ezt a füzetet a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság készítette, és az semmilyen módon nem kötelezi a Bizottságot. Kizárólag az (EU) 2015/1535 irányelv szövege bír jogilag kötelező erővel. Az (EU) 2015/1535 irányelvet az Európai Unió Bírósága értelmezi.

E füzet eredeti nyelve az angol.

TARTALOMJEGYZÉK

BEVEZETÉS

Az (EU) 2015/1535 irányelv, az egységes piac szolgálatában álló átláthatósági eszköz

I. FEJEZET

Az irányelv hatálya

Fogalommeghatározások (1. cikk)

- termék
- szolgáltatás
- műszaki leírás
- egyéb követelmény
- szolgáltatásokra vonatkozó szabály
- műszaki szabály
- műszakiszabály-tervezet

II. FEJEZET

A műszaki szabályok esetében alkalmazandó eljárás

I. A műszakiszabály-tervezetekkel kapcsolatos információk közlése és terjesztése és a Bizottság és a tagállamok válaszlehetőségei (5. és 6. cikk)

1. Első szakasz: tájékoztatási kötelezettség

a) A tagállamok kötelezettségei

1. Általános szabályok
2. Egyedi esetek

b) A Bizottság kötelezettségei

2. Második szakasz: a Bizottság és a tagállamok válaszlehetőségei (észrevételek, részletes vélemények, „elhalasztás”)

II. A szünetelési időtartam betartására vonatkozó kötelezettség (6. cikk)

III. A szünetelési időtartamok bejelentésére és betartására vonatkozó kötelezettség alóli kivételek (7. cikk)

III. FEJEZET

A szabványokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás

A műszaki előírás vagy szabvány kidolgozására vonatkozó kérelmek bejelentésére vonatkozó tagállami kötelezettség (4. cikk)

IV. FEJEZET

Az állandó bizottság (2. és 3. cikk)

Az állandó bizottság összetétele és szerepe

V. FEJEZET

Az irányelv alkalmazása

I. Jelentéstétel és statisztikák (8. cikk)

II. Az irányelvre történő hivatkozás a műszaki szabályok elfogadásának időpontjában (9. cikk)

III. Menetrend és alkalmazási módszerek

VI. FEJEZET

A magánszemélyek és az ipar információkhoz való hozzáférése és válaszlehetőségeik

1. „TRIS” adatbázis
2. Az érdekelt felek hozzászólásai
3. Nemzeti kapcsolattartó pontok
4. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem az 1049/2001/EK rendelet értelmében
5. A „be nem jelentett” műszaki szabályok alkalmazhatatlansága

KÖVETKEZTETÉS

VÁLOGATOTT IRODALOMJEGYZÉK

I. Cikk

II. Az Európai Bizottság kiadványai

III. A Bíróság ítéletei

IV. Egyéb dokumentumok

BEVEZETÉS: AZ (EU) 2015/1535 IRÁNYELV, AZ EGYSÉGES PIAC SZOLGÁLTÁBAN ÁLLÓ ÁTLÁTHATÓSÁGI ESZKÖZ

A Bizottság az 1980-as évek elején a „Cassis de Dijon” ítéletként ismert bírósági ítéletre alapozva új politikát indított, amelynek célja a belső piac kiteljesítése volt az alábbi három elképzelés alapján:

- a Közösség többi részén jogszerűen forgalmazott termékek elfogadása valamennyi tagállamban („kölcsonös elismerés”);
- a fontos gazdasági ágazatokra korlátozódó harmonizáció, különös tekintettel az egészségügyre, biztonságra és környezetre;
- a nemzeti szabályozások nyomon követésével kapcsolatos megelőzésen alapuló megközelítés.

A 83/189/EGK irányelv¹ – amely két kodifikációt követően először a 98/34/EK irányelvvé², majd az (EU) 2015/1535 irányelvvé³ vált – 1984-től létrehozott egy megelőző mechanizmust, amelynek alkalmazási körét fokozatosan kiterjesztették.

Ma az Európai Unió tagállamai kötelesek értesíteni a Bizottságot és a többi tagállamot a termékekkel és az információs társadalom szolgáltatásaival kapcsolatos valamennyi műszakiszabály-tervezetről, mielőtt azok a nemzeti jog részévé válnának.

Akkor ez forradalmi elképzelésnek számított, ami még manapság is így van.

Az irányelv címzettjei a tagállamok, amelyek megállapodtak abban, hogy a szabályozás területén kölcsönös átláthatósági és nyomonkövetési rendszerben vesznek részt. E kezdeményezés több szempontból is eredeti volt:

- A rendszer megelőző jellegű: az információs szolgáltatásra akkor kerül sor, amikor a termékekkel vagy az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos műszaki szabályok még tervezési szakaszban vannak és az egységes piac elveinek való megfelelés érdekében még módosíthatók.
- Nemcsak a Bizottság vizsgálhatja meg és követheti nyomon a nemzeti szövegtervezeteket, hanem a szünetelési időtartamok alkalmazása révén valamennyi tagállam is; az utóbbiak elismerték a jogalkotási folyamataik kölcsönös befolyásolását lehetővé tevő eljárás előnyeit. A Szerződés maga csupán a tagállamok között ritkán alkalmazott, nehezkesebb

¹ A Tanács 83/189/EGK irányelve (1983. március 28.) a műszaki szabványok és szabályok területén történő információs szolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 109., 1983.4.26., 8. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 98/34/EK irányelve (1998. június 22.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információs szolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).

³ Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

kötelezettségsegési eljárás révén végrehajtható visszamenő hatályú tagállami nyomon követésről rendelkezett.

- A rendszer azt is lehetővé teszi, hogy a nemzeti jogszabálytervezeteket bizonyos ideig „jeljeljék”, hogy a harmonizációs kezdeményezések tükrében elősegítsék az uniós szintén folytatott megbeszéléseket. Továbbá e jogalkotási figyelő segítségével a tényleges harmonizációs igényeket is könnyebben meg lehet határozni.

A lassan induló rendszer lendületet vett és megmutatta a Bizottság, a tagállamok és vállalkozások számára, hogy a nemzeti hatóságok a műszaki területen milyen tevékenységeket végeznek (pl. a termék összetételével, címkézésével, nevével, tesztelésével stb. kapcsolatos szabályok, valamint az ártalmatlanításig tartó termékéletről kapcsolatos szabályok). Az irányelv hatályát fokozatosan kiterjesztették, így mára már valamennyi mezőgazdasági, halászati és iparilag előállított termékre kiterjed, illetve figyelembe veszi az egyre növekvő számú rendelkezéseket is, különös tekintettel annak megakadályozására, hogy a műszaki előírásoknak való közvetett módon való megfelelést megkövetelő intézkedések átcsússzanak a rostán. A 98/48/EK irányelv 1998-ban kiterjesztette az eljárást az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokra is.⁴

Az irányelv földrajzi hatályát is fokozatosan kiterjesztették. Az EFTA országokban 1990 óta már részben végrehajtott 98/34/EK irányelvet⁵ a Törökországgal kötött társulási megállapodás⁶ keretében részben kiterjesztették erre az országra is. Az irányelv tovább modellként szolgált az Európa Tanács egyezményéhez⁷.

A 2015-ben végrehajtott utolsó kodifikáció biztosította, hogy e változások egyetlen jogi szövegben tükröződjenek.

Az értesítési eljárás alkalmazása új gyakorlatokhoz vezetett. A tagállamok között az információcsere, párbeszéd és együttműködés teljes filozófiája bontakozott ki. E mechanizmus továbbá erőteljes összehasonlító teljesítményértékelési eszköznek bizonyult, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a partnereik elképzeléseire támaszkodjanak a műszaki szabályokkal kapcsolatos közös problémák megoldása érdekében, különös tekintettel a digitális szolgáltatásokhoz és új technológiákhoz hasonló újonnan szabályozott ágazatok esetében. Ezen eszköz segítségével a Bizottság nemcsak az uniós joggal ellentétes rendelkezéseket tudja sikeresen

⁴ Az 1988. március 22-i 88/182/EGK tanácsi irányelv (HL L 81., 1988.3.26., 75. o.) és az 1994. március 23-i 94/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 100., 1994.4.19., 30. o.) alapvetően módosította a 83/189/EGK irányelvet. Az 1998. június 22-i 98/34/EK irányelv kodifikálta a 83/189/EGK irányelvet és annak valamennyi módosítását. A 98/34/EK irányelvet több alkalommal jelentősen módosították, majd a 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.) kodifikálta.

⁵ Az EFTA-tagállamok és az EGK között a műszaki szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapítása vonatkozásában kötött megállapodás 1990 novemberében lépett hatályba. A 83/189/EGK irányelvet a szükséges kiigazításokkal ezt követően belefoglalták az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1994. január 1-je óta alkalmazandó megállapodásba. Bár a megállapodásnak nem részes fele, Svájc továbbra is alkalmazza az információcsere vonatkozó eljárást. Az EGT Vegyes Bizottság 2019. március 29-én elfogadta a 75/2019. számú határozatát, amely a szükséges kiigazításokkal az EGT-megállapodásba foglalta az (EU) 2015/1535 irányelvet. A megállapodás az EGT-tag EFTA-államokban 2019. december 1-jén lépett hatályba.

⁶ Az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás (HL C 16. évfolyam C 113. szám, 1973.12.24.) és az EK–Törökország Társulási Tanács 1995. december 22-i 1/95 határozata a vámunió végső szakaszának végrehajtásáról (HL L 35., 1996.12.13., 1. o.).

⁷ Az Európa Tanács 180. sz. egyezménye az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal” kapcsolatos tájékoztatásról és jogi együttműködésről.

megszüntetni, hanem hozzájárul a nemzeti jogszabályokba foglalandó rendelkezések megfogalmazásához is annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági szereplők jogaikról teljes körű tájékoztatásban részesüljenek, valamint hogy lehetővé tegye a „kölcsonös elismerés” elvének gyakorlati alkalmazását. Ezen elv az Európai Unió Bíróságának (EUB) az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 34–36. cikkének értelmezésére vonatkozó ítélezési gyakorlatából ered.

A kölcsonös elismerés elve szerint valamennyi tagállamnak biztosítania kell területén a másik tagállamban jogszerűen forgalmazott bármely termék piacra jutását. E jog korlátozását vagy megtagadását indokolni szükséges, és erre csak akkor kerülhet sor, ha a biztonság- és egészségvédelemhez hasonló jogos közérdekről van szó.

A Versenyképességi Tanács többszöri kérését követően a Bizottság elkötelezte magát a kölcsonös elismerés fokozása és javítása mellett, valamint javaslatot tett egy politikai és jogi jelentőséggel is bíró „egységes piaci záradékra”. Az „egységes piaci záradék” a 2017. december 19-i COM(2017) 787 final bizottsági közleményben található („Árucsomag: az egységes piacba vetett bizalom megerősítése”)⁸ és a kölcsonös elismerés elvének világos és egyértelmű megfogalmazását tartalmazza. A tagállamokat arra ösztönzik, hogy műszaki szabályaikban szisztematikus módon vegyék át az alábbi „egységes piaci záradékot”⁹:

„Az Európai Unió valamely más tagállamában vagy Törökországban jogszerűen forgalomba hozott termékek, illetve az EGT-megállapodás részes felei közé tartozó EFTA-tagállamból származó és ott jogszerűen forgalomba hozott termékek esetében azt kell feltételezni, hogy e termékek megfelelnek ezen intézkedésnek. Ezen intézkedés alkalmazása 2020. április 19-től a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk kölcsonös elismeréséről szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/515 rendelettől függ.”

E tekintetben a kereskedelem elé szabályozási akadályokat állító műszaki szabályok kockázatának csökkentése érdekében a Bizottság következetesen emlékeztet annak fontosságára, hogy a nem harmonizált vagy nem kizárólagos jelleggel harmonizált területeken szabályokat megállapító műszakiszabály-tervezetek tartalmazzák az „egységes piaci záradékot”.

Az Európai Unió többi részéből – és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás kiterjesztése értelmében a megállapodást aláíró EFTA-országokból¹⁰ – származó termékek ilyen módon való elfogadásának következménye a termékek tervezéséhez, előállításához és teszteléséhez, valamint az alkalmazott megfelelőségértékelési eljárásokhoz kapcsolódó szabályozások kölcsonös elismerése; a tagállamokat és a Bizottságot az (EU) 2015/1535 irányelv által felállított információszolgáltatási eljárás útján tájékoztatják ezekről a szabályozásokról.

Továbbá az EK–Törökország Társulási Tanács vámunió végső szakaszának végrehajtásáról szóló, 1995. december 22-i 1/95 határozatában¹¹ foglalt, az EU és Törökország közötti mennyiségi

⁸ Elérhető az alábbi honlapon: <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2017/EN/COM-2017-787-F1-EN-MAIN-PART-1.PDF>, lásd a 3. szakaszt.

⁹ Továbbá az Európai Parlament kifejezett kérésére a kölcsonös elismeréssel kapcsolatban újonnan elfogadott rendelet (2019/515 rendelet) (16) preambulumbekzdése arra ösztönzi a tagállamokat, hogy műszaki szabályaikban szisztematikus módon alkalmazzák az egységes piaci záradékot.

¹⁰ Hangsúlyozni kell, hogy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás vonatkozó rendelkezései kizárólag a „szerződő felek területéről származó termékekre” vonatkoznak, tehát nem alkalmazandók az egyszerűen ott forgalmazott termékekre.

¹¹ HL L 35., 1996.2.13., 1. o.

korlátozások vagy a korlátozásokkal azonos hatású intézkedések felszámolását előíró rendelkezéseket végrehajtásuk és a vámunió hatálya alá tartozó termékekre való alkalmazásuk tekintetében az EUMSZ rendelkezéseire, különös tekintettel az EUMSZ 34–36. cikkére vonatkozó EUB-határozatokkal összhangban kell értelmezni.

A 98/34/EK irányelv az információs szolgáltatási eljárás alkalmazási körének az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokra való kiterjesztésével 1999 augusztusa óta gondoskodik a letelepedés szabadsága és az információs társadalom szolgáltatásainak szabad mozgása előtt felmerülő új akadályok megakadályozásáról egy olyan mechanizmus biztosításával, amely kielemez e területen az új nemzeti jogszabályok EUMSZ 49. és 56. cikkével, valamint a másodlagos joggal való összeegyeztethetőségét.

Az EUB ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 49. és 56. cikke megköveteli a korlátozások – azaz minden olyan „intézkedés, amely e szabadság (letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága) gyakorlását tiltja, zavarja, vagy kevésbé vonzóvá teszi” – megszüntetését¹².

Ahhoz, hogy egy nem harmonizált területen a belső piac alapvető szabadságjogai alóli kivételként elfogadható legyen, a nemzeti korlátozást az ítélkezési gyakorlat alapján meg kell indokolni, azaz alkalmasnak, szükségesnek és az elérendő közérdekű céllal arányosnak kell lennie¹³. A szolgáltatásnyújtás szabadságát illetően ez különösen azt jelenti, hogy adott gazdasági szereplő által a letelepedés helye, azaz a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban már teljesített követelményeket figyelembe nem vevő nemzeti szabályozások¹⁴ aránytalan korlátozásnak, és ezért az uniós jog alapján elfogadhatatlannak minősülnek, amennyiben a kérdéses szolgáltatást – az információs társadalom szolgáltatásaihoz hasonlóan – úgy nyújtják, hogy a szolgáltatónak nem kell a szolgáltatás teljesítési helyeként szolgáló tagállam területére lépnie¹⁵.

Ezért az információs társadalom szolgáltatásainak területén fennálló nemzeti szabálytervezetek vizsgálatakor a Bizottság elsőrendű célja valamennyi olyan nemzeti szabályozási megközelítés ellenzése volt, amely általános, területen kívüli jogi szabályozást kívánt alkalmazni, és nem tett különbséget a bejelentő tagállamban letelepedett és az ebben a tagállamban székhellyel nem rendelkező, de ott szolgáltatásokat nyújtani kívánó gazdasági szereplők között. A Bizottság arról is gondoskodott, hogy a tervezett nemzeti szabályok ne járjanak indokolatlan vagy túlzott jogi vagy adminisztratív költségekkel a gazdasági szereplőkre, és esetlegesen a felhasználókra nézve.

Ahhoz, hogy az irányelv teljes mértékben eredményes legyen, valamennyi szereplőnek – a nemzeti hatóságoknak és az Európai Unió gazdasági szereplőinek – mélyreható ismeretekkel kell rendelkeznie az irányelv rendelkezéseiről, és pontosan tisztában kell lennie jogaival és kötelezettségeivel.

Ez annál inkább is fontos, mivel az EUB 1996 áprilisában meghatározta azt az elvet, hogy az értesítési kötelezettség be nem tartása a vonatkozó műszaki szabályok alkalmazhatatlanságát

¹² A Bíróság C-439/99. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélete (EU:C:2002:14).

¹³ A Bíróság C-76/90. sz., Dennemeyer ügyben hozott ítélete (ECLI:EU:C:1991:331); A Bíróság C-55/94. sz. Gebhard ügyben hozott ítélete (EU:C:1995:411) és a Bíróság C-369/96. sz. Arblade ügyben hozott ítélete (EU:C:1999:575).

¹⁴ Lásd a fent említett Arblade ítélet 13. lábjegyzetét.

¹⁵ Lásd a fent említett Dennemeyer ítélet 13. lábjegyzetét.

eredményezi, így azok nem érvényesíthetők az egyénnel szemben¹⁶. Az EUB által számos alkalommal megerősített¹⁷ ezen ítélkezési gyakorlatot alkalmazták a szünetelési időtartam megsértésével elfogadott műszaki szabályok esetében is¹⁸.

E füzet célja, hogy tájékoztassa az összes szereplőt – és különösen az európai gyártókat és az információs társadalom szolgáltatásait nyújtókat – az egységes piacon az áruk szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és az információs társadalom szolgáltatásainak nyújtására vonatkozó szabadság előtt álló technikai akadályok forrásnál történő megszüntetésében kulcsszerepet betöltő európai uniós eszköz célkitűzéseiről, tartalmáról és hatályáról.

¹⁶ a Bíróság C-194/94. sz., CIA Security ügyben hozott ítélete (EU:C:1996:172).

¹⁷ A Bíróság C-443/98. sz., Unilever-ügyben hozott ítélete (EU:C:2000:496); a Bíróság C-159/00. sz., Sapod Audic ügyben hozott ítélete (EU:C:2002:343); a Bíróság C-26/11. sz., Belgische Petroleum Unie és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2013:44); a Bíróság C-336/14. sz., Ince-ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:72); a Bíróság C-285/15. sz., Beca Engineering ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:295); A C-144/16. sz., Município de Palmela ügyben hozott ítélete (EU:C:2017:76); A Bíróság C-299/17. sz., CIA Security ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:716).

¹⁸ A Bíróság C-443/98. sz., Unilever-ügyben hozott ítélete (EU:C:2000:496); A C-95/14. sz., UNIC és az Uni.co.pel ügy (EU:C:2015:492).

I. FEJEZET: AZ IRÁNYELV HATÁLYA

Az 1. cikk meghatározza az irányelv által megadott és annak rendelkezéseiben alkalmazott számos kulcsfogalom jelentését. Ez a terminológiai és szemantikai pontosítás nélkülözhetetlen a szöveg eredményes megértéséhez, és ezzel egy időben meghatározza az irányelv hatályát.

Az irányelv hatálya

„1. cikk

1. Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »termék«: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, beleértve a haltermékeket is;”

A 76/768/EGK irányelv¹⁹ értelmében a kozmetikai termékeket, a 65/65/EGK irányelv²⁰ értelmében a gyógyszereket és az EUMSZ 38. cikkének (1) bekezdése értelmében az emberi vagy állati fogyasztásra szánt termékeket és mezőgazdasági termékeket kizárták az irányelv első változatának (azaz a 83/189/EGK irányelvnek) hatálya alól.

Az irányelv hatályát kiterjesztették, mivel az információszolgáltatási eljárás során kiderült, hogy a Bizottság és tagállamok nem ellenőriztek az EU-n belüli kereskedelem elé akadályokat gördítő számos nemzeti szabályt és szabványt, mivel az irányelv egyes termékeket nem fedett le.

Az áruk esetében jelenleg alkalmazott rendkívül tág fogalommeghatározás pontosítása érdekében érdemes felidézni, hogy az EUB az EUMSZ 34. cikke szerinti áruk szabad mozgásával kapcsolatos rendelkezések keretei közé az alábbiakat foglalta: „*pénzben értékelhető termékek, amelyek, mint olyanok, alkalmasak arra, hogy kereskedelmi ügyek tárgyát képezzék*”²¹. E tekintetben a Bíróság kimondta továbbá, hogy a hulladék – függetlenül attól, hogy újrafeldolgozható-e vagy sem – olyan terméknek kell minősíteni, amelynek mozgása elvben nem akadályozható meg²². Helyénvaló ezt is figyelembe venni az irányelv hatályának meghatározásakor.

„b) »szolgáltatás«: az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás”²³.

¹⁹ Hatályon kívül helyezte az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.).

²⁰ Hatályon kívül helyezte az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről. (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

²¹ A Bíróság C-7/68. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélete (EU:C:1968:51).

²² A C-2/90. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélete (EU:C:1992:310).

²³ Az információs társadalom szolgáltatásainak fogalmát a 98/48/EK irányelv vezette be, majd a feltételes hozzáférésen alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló 98/84/EK irányelvben (HL L 320, 1998.11.28., 54. o.) és a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000/31/EK irányelvben (HL L 178, 2000.7.17., 1. o.) alkalmazták.

E fogalom meghatározás alkalmazásában:

i. »távrolról« azt jelenti, hogy a szolgáltatást a felek egyidejű jelenléte nélkül nyújtják;

ii. »elektronikus úton« azt jelenti, hogy a szolgáltatás kezdőpontjától való elküldése és célállomásán való fogadása adatok feldolgozására (beleértve a digitális tömörítést is) és tárolására szolgáló elektronikus berendezés útján történik, valamint annak elküldése, továbbítása és vétele teljes egészében vezetéken, rádión, optikai vagy egyéb elektromágneses eszköz útján történik;

iii. »a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére« azt jelenti, hogy az adatok továbbításával nyújtott szolgáltatás egyéni kérelemre történik.

Az I. melléklet tartalmazza azoknak a szolgáltatásoknak a tájékoztató jegyzékét, amelyek nem tartoznak e fogalom meghatározás alá.”

Hangsúlyozni kell, hogy az információs társadalom szolgáltatásainak bevonása az irányelv hatályának nagyon fontos kiterjesztése volt, ami összhangba hozta azt a nemzetközi kereskedelem új fejleményeivel.

Az EUB ítélkezési gyakorlata alapján a fent említett, a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott négy feltétel („bármely, általában térítés ellenében, távrolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás”) mindegyikének teljesülnie kell ahhoz, hogy egy tevékenységet az információs társadalom szolgáltatásának minősítsenek²⁴.

Annak meghatározásához, hogy adott tevékenység az információs társadalom szolgáltatásainak fogalom meghatározása alá tartozik-e, először azt kell megvizsgálni, hogy a kérdéses tevékenység az uniós jog értelmében „szolgáltatásnak” minősül-e.

A Bíróság kimondta, hogy „díjazás lényegi jellemzője az, hogy [...] a kérdéses szolgáltatás ellenértéke”²⁵. Ez nem jellemzi azokat a tevékenységeket, amelyeket az állam feladatai keretében mérlegelés nélkül végez, különösen a szociális, kulturális, oktatási és igazságügyi területen. Ezért a 98/48/EK irányelv (19) preambulumbekzdése megállapította, hogy „az ilyen tevékenységekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezésekre a Szerződés 60. cikkében [jelenleg 57. cikkében] szereplő meghatározás nem vonatkozik, és ezért nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá”.

Ugyanakkor a szolgáltatások „díjazásának” meghatározása tekintetében az EUB elismerte, hogy a szolgáltatást nem szükséges azoknak fizetniük, akik részére azt nyújtották²⁶. Például a teljes mértékben reklámokból finanszírozott tevékenységek díjazásban részesülnek és ezért szolgáltatásnak minősülnek.

Ezt követően meg kell vizsgálni, hogy a szolgáltatás az irányelv értelmében az „információs társadalom szolgáltatásának” minősül-e. Az irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint az információs társadalom szolgáltatása olyan szolgáltatás, amelyet: „távrolról”, „elektronikus úton” és „a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére” nyújtanak.

²⁴ A Bíróság C-390/18. sz., Airbnb Ireland ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:1112).

²⁵ A Bíróság C-109/92. sz., Wirth ügyben hozott ítélete (EU:C:1993:916).

²⁶ A Bíróság C-352/85. sz., Bond van Adverteerders ügyben hozott ítélete (ECLI:EU:C:1988:196).

A „*távrolról*” fogalma olyan helyzetekre vonatkozik, amikor a szolgáltatást távközlési technikák alkalmazásával nyújtják, amelyeket ezért az jellemez, hogy a felek (azaz a szolgáltató és a szolgáltatást igénybe vevő) nincsenek fizikailag és egyidejűleg jelen.

Az „*elektronikus úton*” kifejezés olyan szolgáltatásokat jelent, amelyek alkotóelemeit elektronikus hálózaton keresztül adják át, továbbítják és fogadják. A szolgáltatást az indulási ponttól az érkezési pontig elektronikus (feldolgozó és tároló) berendezésekkel és távközlési eszközökkel kell továbbítani.

Végül a szolgáltatást egyéni kérelemre történő adattovábbítás útján kell nyújtani. Ez képezi az információs társadalom szolgáltatásaira jellemző interaktivitás elemét, amely e szolgáltatásokat megkülönbözteti a szolgáltatás igénybe vevőjének kérelme nélkül is küldhető egyéb szolgáltatásoktól. Ezért az irányelv 1. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az irányelv nem alkalmazható a rádiós műsorszórás szolgáltatásokra és azon televíziós műsorszolgáltatásokra, amelyekre a 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ 1. cikke (1) bekezdésének e) pontja vonatkozik.

Az I. melléklet tartalmazza továbbá az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott fogalom meghatározás alá nem tartozó, három kategóriába sorolt szolgáltatásokat. Az első kategória különösen a „*nem távrolról nyújtott szolgáltatásokra*” vonatkozik, mivel a szolgáltató és a szolgáltatást igénybe vevő fizikai jelenlétében nyújtott szolgáltatások az irányelv értelmében nem minősülnek az információs társadalom szolgáltatásainak, még akkor sem, ha elektronikus eszközök használatát foglalják magukban. A második kategória a „*nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra*”, azaz olyan szolgáltatásokra vonatkozik, mint a készpénz- vagy jegykiadó automaták vagy CD-ROM-ok. A harmadik kategória olyan példákat sorol a „*nem a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatásokra*”, mint a televíziós műsorszolgáltatások vagy a rádiós műsorszórás szolgáltatások²⁸.

Az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások közé tartoznak például az általános online információs szolgáltatások (újságok, adatbázisok stb.), a távellenőrzési tevékenységek, az interaktív televíziós vásárlás, az elektronikus levelezés, az online repülőjegy-foglalások, az online szakmai szolgáltatások (adatbázisokhoz való hozzáférés, diagnosztika stb.), az online közvetítői szolgáltatások, amelyek célja, hogy díjazás ellenében kapcsolatot teremtsenek a potenciális vendégek és a hivatásos vagy nem hivatásos, rövid távú szálláshelyet kínáló vendéglátókkal²⁹.

„*c) »műszaki leírás« egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, mint például a minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket is, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelésértékelési eljárások.*

A »műszaki leírás« kifejezés az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 38. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett mezőgazdasági termékekkel, az emberi és állati

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

²⁸ A C-89/04. sz., Mediakabel ügyben (EU:C:2005:348) 2005. június 2-án hozott ítéletében a Bíróság megerősítette, hogy a near-video igény szerinti szolgáltatások nem az információs társadalom szolgáltatásai, mivel azokat nem távrolról nyújtják.

²⁹ A Bíróság C-390/18. sz., Airbnb Ireland ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:1112).

fogyasztásra szánt termékekkel, valamint a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁰ 1. cikkében meghatározott gyógyszerekkel kapcsolatosan használt gyártási módszerekre és eljárásokra, illetve más termékekre vonatkozó gyártási módszerekre és eljárásokra is kiterjed, ha ezek hatással vannak a termék tulajdonságaira;”

E rendelkezés meghatározza a műszaki leírás fogalmát, amely a szabványokra és a műszaki szabályokra is kiterjedő általános kifejezés.

A rendelkezés kiköti, hogy a műszaki leírást tartalmazó dokumentum meghatározza „*egy termék előírt tulajdonságait*”. A megadott példák nem kizárólagos jellegűek: a termék összetétele³¹, alakja, súlya, csomagolása³², kiszerezése³³, teljesítménye, élettartama, energiafogyasztása stb. hozzáadható. A műszaki leírás feltételezi, hogy a leírást előíró nemzeti intézkedés magára a termékre vagy annak csomagolására utal, és ezért meghatározza e termék valamely előírt jellemzőjét^{34 35}.

A leírás több célt szolgálhat: például a fogyasztók, a környezet, a közegészség vagy közbiztonság védelmét, a gyártás szabványosítását, a minőség javítását, a kereskedelmi ügyletek méltányosságát, a közrend fenntartását. Ilyen leírásokat azonban az áruk esetében nem lehet alapos indoklás nélkül bevezetni: a leírásnak objektív és arányos jogos közérdeket kell szolgálnia.

Az irányelv első változata a műszaki leírás meghatározását a termék megkövetelt jellemzőire korlátozta. A műszaki leírás fogalmának gyártási folyamatokra és módszerekre való kiterjesztésére két szakaszban került sor: először 1988-ban (a 88/182/EGK irányelv³⁶ révén) a mezőgazdasági termékek, emberi és állati fogyasztásra szánt termékek, valamint gyógyszerek tekintetében, az irányelv hatálya alá vonásuk időpontjában; másodszor 1994-ben (a 94/10/EK irányelv³⁷ révén), a következetesség biztosítása érdekében az egyéb termékek tekintetében.

A mezőgazdaság területén az emberi és állati fogyasztásra szánt termékek és gyógyszerek, gyártási módszerek és eljárások általában magát a terméket érintik (például a teheneket be kell oltani értékesítésük előtt³⁸). Ez nem minden esetben van így a többi termékágazat esetében, és az irányelv itt a vonatkozó gyártási módszerek és eljárások bejelentési feltételeként határozza meg a

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

³¹ A Bíróság C-303/04. sz., Lidl Italia ügyben hozott ítélete (EU:C:2005:528).

³² A Bíróság C-159/00. sz., Sapod Audic ügyben hozott ítélete (EU:C:2002:343).

³³ A Bíróság C-20/05. sz., Schwibbert ügyben hozott ítélete (EU:C:2007:652).

³⁴ A C-727/17. sz., ECO-WIND Construction (EU:C:2020:393) ügyben a Bíróság úgy határozott, hogy a szélterelőművek felállítását pusztán a telepítésük esetén betartandó, távolságra vonatkozó minimális követelmény előírásával szabályozó jogszabály nem utal magára a termékre, vagyis ebben az esetben a szélterelőműre, és ezért nem határozza meg az e termék esetében az irányelv értelmében megkövetelt egyik jellemzőt.

³⁵ A Bíróság C-711/19. sz., Admiral Sportwetten és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:812).

³⁶ A Tanács 88/182/EGK irányelve (1988. március 22.) a műszaki szabványok és szabályok területén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 83/189/EGK irányelv módosításáról (HL L 81., 1988.3.26., 75. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. március 23-i 94/10/EK irányelve a szabványok és műszaki szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 83/189/EK irányelv második jelentős módosításáról (HL L 100., 1994.4.19., 30. o.).

³⁸ A Bíróság C-37/99. sz., Donkersteeg ügyben hozott ítélete (EU:C:2000:636).

termékre gyakorolt hatást, kifejezetten kizárva a terméket nem érintő, munkaszervezésére vonatkozó szabályokat.

A műszaki leírások például felhozott vizsgálat és vizsgálati módszerek az adott termék jellemzőinek értékelésére szolgáló műszaki és tudományos módszereket ölelik fel. A szintén említett megfelelőségértékelési eljárások a termék meghatározott követelményeknek való megfelelésének biztosítására alkalmazott eljárások. Ezek a köz- vagy magántulajdonban álló szakmai testületek vagy a gyártó felelősségi körébe tartoznak.

E paraméterek irányelv hatálya alá való vonása rendkívül fontos, mivel a vizsgálat és a megfelelőségértékelési eljárások bizonyos körülmények között negatív hatást gyakorolhatnak a kereskedelemre. A megfelelőség tanúsításával kapcsolatos nemzeti rendszerek sokfélesége és változatossága ugyanúgy a kereskedelem előtt álló technikai akadályokat képezhet, mint a termékekre vonatkozó leírások, ugyanakkor ezeket összetettségük következtében jóval nehezebb leküzdeni.

„d) »egyéb követelmények«: a műszaki leíráson kívüli egyéb olyan követelmény, amelyet a termékre különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából írnak elő, és amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, ilyen követelmény például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét vagy természetét, valamint értékesítését;”

Az „*egyéb követelmény*” e bekezdésben meghatározott fogalma nem volt benne a 83/189/EGK irányelv első változatában. A fogalmat a 94/10/EK irányelv vezette be a szöveg második módosításakor.

A kifejezés olyan követelményeket foglal magában, amelyek nem műszaki leírásokat, hanem a terméknek – az értékesítés időszakától a keletkezett hulladék kezelésének vagy ártalmatlanításának fázisáig tartó – életciklusára hatással lévő feltételeket képviselnek.

A rendelkezés meghatározza, hogy ilyen típusú követelményt elsősorban a fogyasztók vagy a környezet védelme érdekében támasztanak. Ez két olyan, jogos közérdeket szolgáló jelentős cél, amely kivételes körülmények között indokolhatja azt, hogy egy tagállam kereskedelmi tilalmak vagy korlátozások bevezetésével eltér az áruk szabad mozgásának elvétől.

Az „*egyéb követelmények*” például említett „*használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei*” a legfontosabb konkrét esetekre utalnak. E feltételeknek valószínűsíthetően jelentős hatást kell gyakorolniuk a termék összetételére, jellegére vagy értékesítésére ahhoz, hogy az „*egyéb követelmények*” között szerepeljenek³⁹. Ezért várható, hogy a gyógyszerhulladék kezeléséről szóló rendelet vagy a csomagolás visszaváltását vagy újrafelhasználását célzó rendszer bevezetését, vagy akár csak a lemerült akkumulátorokhoz

³⁹ A Bíróság C-303/15. sz., M. és S. ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:771), a Bíróság C-98/14. sz., Berlington ügyben hozott ítélete (EU:C:2015:386), a Bíróság C-213/11., C-214/11. és C-217/11. sz., Fortuna és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2012:495), a Bíróság C-65/05. sz., Bizottság kontra Görögország (EU:C:2006:673) ügyben hozott ítélete, a Bíróság C-267/03. sz., Lindberg ügyben hozott ítélete (EU:C:2005:246), a Bíróság C-137/17. sz., Van Gennip és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2018:771), a Bíróság C-727/17. sz., ECO-WIND Construction ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:393).

hasonló egyes termékek elkülönített gyűjtését előírányzó nemzeti szabályozás olyan rendelkezéseket tartalmazhat, amelyek az „egyéb követelmények” kategóriába tartoznak.

„e) »szolgáltatásokra vonatkozó szabály«: a b) pont értelmében vett szolgáltatási tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó általános jellegű követelmény, különösen a szolgáltatóra, a szolgáltatásokra és a szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó rendelkezések, ide nem értve az olyan szabályokat, amelyek nem kifejezetten az említett pontban meghatározott szolgáltatásokra vonatkoznak.

E fogalom meghatározás alkalmazásában:

i. valamely szabályt kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányulónak kell tekinteni, ha figyelembe véve az indokolását és a rendelkező részét, annak összes vagy néhány egyedi intézkedésének kifejezett célja és tárgya az ilyen szolgáltatások kifejezett és célzott módon történő szabályozása;

ii. valamely szabályt nem lehet kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányulónak tekinteni, ha az ilyen szolgáltatásokat csak hallgatólagos vagy esetleges módon érinti;”

A valószínűsíthetően az információs társadalom szolgáltatásaira irányuló szabálynak tekinthető intézkedések példái közé tartoznak a tevékenységek megkezdésére vonatkozó feltételek (pl. a szolgáltatók alapítására vonatkozó szabályok⁴⁰, különösen az engedélyezésre vagy a licenciamegállapodásokra vonatkozó szabályok⁴¹); az online tevékenységek végzésének feltételeivel kapcsolatos intézkedések (pl. a kereskedelmi népszerűsítés vagy a reklámozás bizonyos formáinak általános tilalma, nyilvántartásba vételi követelmények, bizonyos típusú információk közzétételének tilalma⁴²); az online szolgáltatások nyújtóival kapcsolatos intézkedések (pl. az online adótanácsadói szakma gyakorlásához szükséges szakmai tapasztalattal kapcsolatos követelmények); Az online szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos intézkedések (pl. a legmagasabb kivethető díjakat megállapító jogszabályok, kötelező biztosítás vagy jelentéstételi kötelezettségek) és az ilyen szolgáltatásokat igénybe vevőre vonatkozó intézkedések (pl. bizonyos korcsoportra korlátozott részvétel, a szolgáltatások igénybe vevőinek bizonyos kategóriái, például a kiskorúak esetében alkalmazandó intézkedések); valamint egy közjogi jogalany számára odaítélt, bizonyos szerencsejátékok működtetésére vonatkozó kizárólagos jognak az egész ország területét lefedő internetes tevékenységekre történő kiterjesztése⁴³.

Rendkívül fontos hangsúlyozni, hogy az előzetes értesítési kötelezettség nem vonatkozik valamennyi olyan nemzeti szabálytervezetre, amely – közvetlenül vagy közvetve, kifejezetten vagy hallgatólagosan – érintheti az információs társadalom szolgáltatásait. Az irányelv értelmében csak korlátozott számú és egy jól meghatározott kategóriába tartozó nemzeti szabálytervezetet kell

⁴⁰ Az Európai Unió Bírósága a C-255/16. sz., Falbert ügyben hozott ítéletében (EU:C:2017:983) kifejtette, hogy „azok a nemzeti rendelkezések, amelyek a vállalkozások alapítására vagy a vállalatok által történő szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételek előírására korlátozódnak, így például az olyan rendelkezések, amelyek valamely szakmai tevékenység gyakorlását előzetes engedélytől teszik függővé, nem minősülnek [...] műszaki szabályoknak”.

⁴¹ Lásd a 98/48/EK irányelv (18) preambulumbekzdését.

⁴² a Bíróság C-299/17. sz., CIA Security ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:716).

⁴³ A Bíróság C-275/19.sz., Sportingbet és Internet Opportunity Entertainment ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:856).

előzetesen bejelenteni, nevezetesen az információs társadalom szolgáltatásaira irányuló szabályokat. A szolgáltatásokat érintő valamennyi egyéb szabályt nem kötelező bejelenteni.

A fentiek alapján rá kell mutatni arra, hogy az irányelv előírja azon szabályozási tervezetek bejelentését, amelyek indokolása, tartalma vagy célja⁴⁴ jelzi, hogy azok közvetlenül és nyíltan, részben vagy teljes egészében az információs társadalom szolgáltatásainak szabályozására irányulnak. A nemzeti szabályozó eszközben foglalt rendelkezés(eke)t kifejezetten úgy kell megfogalmazni vagy mindenestre kimondottan úgy kell kialakítani, hogy az(ok) tükrözze (tükrözzék), hogy a tevékenységet/szolgáltatást „*távrol, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére*” nyújtják.

Hangsúlyozni kell továbbá, hogy nem csak a *teljes egészében* az információs társadalmi szolgáltatásokra irányuló szabályozó eszközöket (pl. az elektronikus aláírásról szóló törvényt) kell bejelenteni. Azokat a szabályokat is be kell jelenteni, amelyeknek *csak egy része* (esetlegesen egy cikk vagy akár csak egy bekezdés) vonatkozik kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira (pl. a pornográfáról szóló törvényen belül az internet-hozzáférés szolgáltatójának felelősségére vonatkozó konkrét rendelkezés)⁴⁵.

Egy rendelkezés „az indokolására, és a rendelkező részére tekintettel minősülhet kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányuló szabálynak”, amennyiben néhány rendelkezésében e célra vagy e tárgyra irányul. Még ha önmagában valamely nemzeti szabály szövegéből nem következik is, hogy az – legalább részben – kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásainak szabályozására irányul, az ilyen cél egyértelműen levezethető e jogszabály indokolásából, amint az az e tekintetben irányadó nemzeti értelmezési szabályoknak megfelelően különösen az említett jogszabály előkészítő anyagaiból kitűnik⁴⁶.

Másrészt nem szükséges bejelenteni azokat a műszaki szabályokat, amelyek kizárólag közvetve, hallgatólagosan vagy mellékesen kapcsolódnak az információs társadalom szolgáltatásaihoz, azaz amelyek általánosságban vonatkoznak egy gazdasági tevékenységre anélkül, hogy figyelembe vennék az információs társadalom szolgáltatásainak nyújtásával kapcsolatos jellemző műszaki eljárásokat (pl. a pedofil anyagok továbbítási módtól független terjesztését betiltó rendelkezés, amely a számos lehetséges terjesztési mód közé sorolja az internetet vagy az elektronikus levelezést, vagy egy okostelefonos alkalmazás segítségével nyújtott és olyan átfogó szolgáltatás szerves részét képező közvetítői szolgáltatásokra alkalmazandó rendelkezés, amelynek fő eleme a szállítási szolgáltatás⁴⁷). Hasonlóképpen, az információs társadalmat nem említő, és valamennyi, akár telefonon, akár informatikai alkalmazáson keresztül nyújtott „diszpécseri” szolgáltatásra alkalmazandó nemzeti intézkedés nem tekinthető kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányuló intézkedésnek és ennek következtében nem tekinthető műszaki szabálynak⁴⁸.

„(3) Ezen irányelv nem alkalmazható az azon kérdésekre vonatkozó szabályokra, amelyekre a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴⁹ említett uniós jogszabályok vonatkoznak.”

⁴⁴ A Bíróság C-255/16. sz., Falbert ügyben hozott, fent idézett ítélete, 41. lábjegyzet.

⁴⁵ Lásd a 98/48/EK irányelv (17) és (18) preambulumbekendését.

⁴⁶ a Bíróság C-299/17. sz., CIA Security ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:716).

⁴⁷ Lásd a Bíróság C-320/16. sz., Uber France ügyben hozott ítéletét (EU:C:2018:221).

⁴⁸ A Bíróság C-62/19. sz., Star Taxi alkalmazás ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:980).

⁴⁹ Lásd a 25. lábjegyzetet.

A 90/387/EGK irányelv⁵⁰ (amelyet a 2002/21/EK irányelv hatályon kívül helyezett) a távközlést a következőképpen határozta meg: „*olyan szolgáltatás, amely teljes egészében vagy részben távközlési hálózaton történő jelátvitelből áll távközlési eljárások igénybevételével, a rádió és a televízió kivételével*”.

E különleges mentesség oka, hogy a távközlési szolgáltatások területén – a pénzügyi szolgáltatásokhoz hasonlóan, amint az a következő szakaszban látható – számos ügyet már harmonizáltak és ezek egy már létező és megfelelően meghatározott uniós szintű szabályozási keret részét alkotják.

„(4) *Ezen irányelv nem alkalmazható az azon kérdésekre vonatkozó szabályokra, amelyekre az ezen irányelv II. mellékletében nem kizárólagos jelleggel felsorolt, a pénzügyi szolgáltatások területéhez tartozó uniós jogszabályok vonatkoznak.*”

Az irányelv hatálya alóli e mentesség oka megegyezik az előző mentesség okával, azaz annak köszönhető, hogy ezek a szabályok már egy már megfelelően kialakított uniós jogi keret részét alkotják.

Tisztán iránymutatás céljából az (EU) 2015/1535 irányelv II. melléklete tartalmazza a pénzügyi szolgáltatások nem kizárólagos listáját.

„(5) *Az 5. cikk (3) bekezdése kivételével ezen irányelv nem alkalmazandó a klíring vagy elszámolási funkciókat végző, a 2004/39/EGK irányelv értelmében szabályozott piacok által vagy számára, illetőleg más piacok vagy szervek által vagy számára elfogadott szabályokra.*”

A 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelv a pénzügyi piacokon folytatott kereskedelmi tevékenységeket szabályozza és javítja a befektetővédelmet⁵¹.

E mentesség következtében a szabályozott piacok által vagy számára megállapított szabályok vagy az ilyen piacokon klíring vagy elszámolási műveleteket végző más piacok vagy szervek nem tartoznak az előzetes értesítési kötelezettség hatálya alá. A minimális átláthatóság érdekében az ilyen szabályokra vonatkozó egyetlen kötelezettség az „utólagos” értesítés, azaz a szabályok 5. cikk (3) bekezdése szerinti nemzeti szintű elfogadását követően a szabályokról tájékoztatni kell a Bizottságot, amely az 1. cikk 5. pontja értelmében az e szabályokra alkalmazandó egyetlen irányelvi rendelkezés.

„f) »műszaki szabály«: *műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásra vonatkozó szabályok, beleértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén de jure vagy de facto kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 7. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.*”

⁵⁰ A Tanács 90/387/EGK irányelve (1990. június 28.) a távközlési szolgáltatások belső piacának a nyílt hálózatellátás bevezetése révén történő létrehozataláról (HL L 192., 1990.7.24., 1. o.).

⁵¹ A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.) a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2018. január 3-i hatállyal hatályon kívül helyezte (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

A „műszaki szabály” fogalmának meghatározásakor az f) pont nyújt tájékoztatást az irányelv által e területen meghatározott információszolgáltatási eljárás keretében bejelentendő szövegtípusokról.

Egyrészt vannak a „műszaki leírások” és „egyéb követelmények” vagy a „szolgáltatásokra vonatkozó szabályok” (lásd a fenti meghatározásokat), amelyeket a tagállamok határoznak meg és az ipari és mezőgazdasági termékekre, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira alkalmazandók, és másrészt vannak „a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek megtiltanak egyes meghatározott tevékenységeket”.

A „műszaki leírás”, az „egyéb követelmény” vagy a „szolgáltatásokra vonatkozó szabály” akkor minősül *műszaki szabálynak*, ha megfelel a következő feltételeknek:

- „kötelezőnek” kell lennie (azaz *de jure* vagy *de facto* kötelező érvényűnek, lásd a továbbiakban). Az ezen irányelv hatálya alá tartozó hatóságok által készített dokumentumok e jellemzője jelenti a *műszaki szabály* és *szabvány* közötti fő különbséget – az utóbbit magánszervezetek készítik és lényegében önkéntes alapon hajtják végre⁵²,
- valamely tagállamban vagy annak jelentős részén befolyásolnia kell az ipari vagy mezőgazdasági termékek értékesítését vagy használatát, a szolgáltatásnyújtást vagy valamely szolgáltató létrehozását.

Az irányelv értelmében a leírás, az „egyéb követelmény” vagy a „szolgáltatásokra vonatkozó szabály” esetében alkalmazandó közigazgatási rendelkezések is műszaki szabálynak minősülhetnek. Az irányelv értelmében ezeket az intézkedéseket – valamennyi műszaki szabályhoz hasonlóan – be kell jelenteni, amennyiben azok a tagállamok központi kormányzatától vagy a Bizottság által az irányelv állandó bizottságának keretében összeállított listában meghatározott kormányzati hatóságtól származnak^{53 54}.

A műszaki szabályok meghatározásának megfelelő egyes műszaki leírások, „egyéb követelmények” vagy a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok nem tartoznak az irányelv hatálya alá, különösen, ha az irányelv 7. cikkében meghatározottak szerint csupán kötelező erejű uniós jogi aktusoknak⁵⁵ tesznek eleget vagy az Európai Unió Bírósága által hozott ítélet végrehajtására korlátozódnak.

A műszaki leírás, az „egyéb követelmény” vagy a szolgáltatásra vonatkozó szabály „kötelező” jellege kétféleképpen érvényesíthető:

1. *de jure*, ha közvetlenül az illetékes hatóságoktól származó vagy ezeknek betudható intézkedés kötelez ezek betartására.

Például a dzsem vagy tartósított gyümölcs kisüzemi termelésére vonatkozóan rendeletben meghatározott feltételek *de jure* kötelező műszaki szabálynak minősülnek. Ugyanez vonatkozik a

⁵² Ugyanakkor a szabványnak való megfelelés bizonyos esetekben kötelezővé válhat, így elnyeri a „műszaki szabály” jogállást.

⁵³ A Bíróság C-62/19. sz., Star Taxi alkalmazás ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:980).

⁵⁴ A műszakiszabály-tervezetek bejelentésére kötelezett hatóságok listája (a tagállamok központi kormányzatain túlmenően) (A 98/34/EK irányelv 1. cikkének 11. pontja) (HL C 127., 2006.5.31., 14. o.).

⁵⁵ A Bíróság C-390/99. sz., Canal Satélite Digital ügyben hozott ítélete (EU:C:2002:34); a Bíróság C-443/98. sz., Unilever ügyben hozott ítélete (EU:C:2000:496).

műanyag palackok ásványvíz értékesítése során való alkalmazásának tilalmára is, a rendeletben előírtak szerint stb.

2. *de facto*, ha nem az érintett állam hivatalos és kötelező erejű jogi aktusa határozza meg a műszaki leírást, de az állam a leírás betartására ösztönöz. Az esetlegesen a kereskedelemre gyakorolt hasonló hatásaik miatt ezeket az intézkedéseket a kötelező erejű rendelkezésekkel egyenértékűnek kell tekinteni.

Az f) pont három példát sorol fel a legfontosabb és leggyakoribb *de facto* műszaki szabályokra azért, hogy tisztázzon egy, az irányelv első változatában meghatározásra nem került és ezért eltérő módon értelmezett fogalmat, amely veszélyeztette az információszolgáltatási eljárás helyes végrehajtását.

„A *de facto* műszaki szabályok a következőket foglalják magukban:

i. valamely tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek vagy a szolgáltatással kapcsolatos műszaki leírásokra vagy más követelményekre, illetve szabályokra vonatkoznak, vagy olyan szakmai vagy gyakorlati szabályzatokra, amelyek viszont műszaki leírásokra vagy más követelményekre, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra vonatkoznak, és amelyek betartása feltételezi a fent említett törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések által előírt kötelezettségeknek való megfelelést;”

Az említett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések a nemzeti hatóságok által elfogadott intézkedések, amelyek műszaki leírásokra vagy „egyéb követelményekre”⁵⁶ vagy gyakran az államtól eltérő szervek (nemzeti szabályügyi szervezet) által meghatározott szolgáltatásokra vonatkozó olyan szabályokra vonatkoznak, amelyek önmagukban nem kötelezőek (például szabványok, szakmai vagy gyakorlati szabályzatok), de betartásukra ösztönöznek, mivel ezek betartása feltételezi, hogy a termék vagy szolgáltatás megfelel a fent említett intézkedések rendelkezéseinek.

Ez különösen akkor áll fenn, ha a biztosításra vonatkozó törvényi rendelkezés mentesíti az egyes nem kötelező szabványoknak megfelelő termékek felhasználóit a kötelező követelményeknek való megfelelés bizonyításának kötelezettsége alól, mivel e termék esetében feltételezhető a követelményeknek való megfelelés.

„*ii. önkéntes megállapodások, amelyeknél az egyik szerződő fél egy hatóság, és amelyek a köz érdekében műszaki leírások vagy más követelmények, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályok teljesítéséről rendelkeznek, ide nem értve a közbeszerzési kiírási feltételeket;”*

A gazdasági szereplők között létrejött, bizonyos termékek esetében műszaki leírásokat vagy egyéb követelményeket vagy a szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat meghatározó megállapodások önmagukban nem kötelező erejűek, mivel a magánszektorban jöttek létre. Ezek azonban *de facto* műszaki szabályoknak minősülnek, ha az állam e megállapodások egyikének részes fele.

Ez egyre gyakrabban előfordul, mivel ezek a megállapodások a nemzeti szabályozói politika eszközeivé váltak. Egyes tagállamok gyakran alkalmaznak ilyen megállapodásokat a gépjárműiparhoz, vegyiparhoz és olajiparhoz hasonló ágazatokban, legtöbbször környezetvédelmi okokból. Például a járművek szennyezőanyag-kibocsátásának, a káros anyagok vízbe juttatásának vagy bizonyos típusú csomagolások használatának stb. csökkentése. Az információs társadalom

⁵⁶ Az irányelv 1. cikkének c) és d) pontja értelmében, a fentiekben kifejtettek szerint.

szolgáltatásainak területén az értesítési szöveg – a kommunikációs adatok önkéntes visszatartásáról szóló gyakorlati kódex tervezete – jó példa az ilyen önkéntes megállapodásra.

E megállapodások nagyobb rugalmasságot biztosítanak a jogszabályok célkitűzéseinek eléréséhez szükséges intézkedések végrehajtása tekintetében, és az érintett iparág önkéntes részvétele garantálja ezek teljesítését.

Az államnak részt kell vennie ezekben a megállapodásokban, hogy azok az (EU) 2015/1535 irányelv hatálya alá tartozzanak. Az államnak szerződő félnek kell lennie ahhoz, hogy eleget tudjon tenni a rá háruló információszolgáltatási kötelezettségnek, valamint hogy figyelembe tudja venni a Bizottság vagy a tagállamok részéről az irányelvben meghatározott információszolgáltatási eljárás keretében tett észrevételeket.

„iii. műszaki leírások vagy más követelmények, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, amelyek az ezeknek való megfelelés ösztönzése által termékek fogyasztására vagy szolgáltatások igénybevételére hatással bíró adó- vagy pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatosak; ide nem értve a nemzeti társadalombiztosítási rendszerekkel kapcsolatos műszaki leírásokat vagy más követelményeket, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat.”

A nemzeti hatóságok az e bekezdésben említett adó- vagy pénzügyi intézkedéseket a tagállami adójogszabályok révén általában elérni kívánt céloktól eltérő célból határozzák meg.

Ezen intézkedések hatékony eszköznek tekinthetők a nemzeti szinten elhatározott politikák végrehajtása céljából, különös tekintettel a környezet és a szolgáltatást igénybe vevők (nevezetesen a fogyasztók) védelmére, mivel ezek alapvetően az utóbbiak adott termékkel vagy szolgáltatással kapcsolatos magatartásának befolyásolására irányulnak.

Az irányelv e rendelkezését a bizonyos kibocsátás határértékeket teljesítő vagy katalitikus átalakítókkal felszerelt „tisza járművek” számára nyújtott adóösztönzők egyes esetei miatt vezették be. A tapasztalatok szerint a tagállamok gyakran feltételekhez kötötték ezen ösztönzőket, amelyek eredményeképpen a létrehozott rendszer ellentétes volt az uniós joggal. Egyértelművé vált, hogy ezeket a tervezeteket is meg kell vizsgálni.

A kérdéses intézkedési kategória különösen azokat az intézkedéseket foglalja magában, amelyek bizonyos előírásoknak megfelelő termékek vásárlását kívánják ösztönözni (például meghatározott műszaki követelményeknek megfelelő fűtőberendezések vásárlása után járó támogatások) vagy – alternatív lehetőségként – e termékek vásárlásától kívánják a fogyasztókat visszatartani (például az építőiparban a vissza nem térítendő támogatások kizárása bizonyos jellemzőkkel rendelkező anyagok használata esetén). Ez magában foglal olyan adó- vagy pénzügyi intézkedéseket is, amelyek az irányelv értelmében vett „egyéb követelmények” tekintetében való megfelelés ösztönzése révén befolyásolhatják a fogyasztást (például adott termékek csomagolására vonatkozó környezetvédelmi adó alóli mentesség a betétdíjas rendszer bevezetése során, vagy egyes termékek környezetvédelmi adó alóli mentessége a begyűjtési és újrafeldolgozási rendszer felállítása során). Hasonlóképpen, az intézkedések e kategóriájának célja, hogy a fogyasztókat bizonyos jellemzőkkel rendelkező szolgáltatások vásárlására ösztönözzön vagy vásárlásától visszatartson (pl. a speciális eszközökön keresztül nyújtott vagy a bizonyos területeken letelepedett szolgáltatóktól származó szolgáltatások).

Az (EU) 2015/1535 irányelv nem terjed ki a tagállamok valamennyi adó- vagy pénzügyi jogszabályára; kizárólag olyan „műszaki leírásokra”, „egyéb követelményekre” vagy az adó- vagy

pénzügyi intézkedésekhez kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat említ, amelyek célja a fogyasztók vagy szolgáltatást igénybe vevők magatartásának megváltoztatása⁵⁷. Az adó- vagy pénzügyi intézkedés önmagában nem képezi sem a Bizottság, sem a tagállamok általi vizsgálat tárgyát. Az intézkedés Bizottság és a többi tagállam általi értékelése az intézkedésben foglalt műszaki leírásokra vagy egyéb követelményekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra korlátozódik, és észrevételeik vagy részletes véleményük csak a kereskedelmet vagy – a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok tekintetében – a szolgáltatások szabad áramlását vagy a szolgáltató vállalkozások szabad letelepedését akadályozható szempontokra vonatkozhatnak. Az érintett tervezetek a szünetelési időtartamok vonatkozásában is különleges elbánásban részesülnek (lásd a 7. cikk (4) bekezdését), mivel a tagállamok nem határoznak meg szünetelési időtartamot e szövegek jóváhagyása tekintetében (lásd lentebb a II. fejezet III. szakaszát).

Hangsúlyozni kell, hogy az olyan jogszabálytervezeteket, amelyek az (EU) 2015/1535 irányelv értelmében vett „adó- vagy pénzügyi intézkedéseket” tartalmaznak, ezen irányelv szerint be kell jelenteni, akkor is, ha az adott intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak is minősül – utóbbi esetben az intézkedésről az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdése szerint szintén tájékoztatni kell a Bizottságot, mielőtt hatályba léptetnék azt.

A nemzeti társadalombiztosítási rendszerekkel kapcsolatos intézkedések sem tartoznak az irányelv hatálya alá (például az adott gyógyszer visszatérítését a csomagolás bizonyos típusától függővé tevő rendeletet).

A *de jure* és *de facto* kötelező követelményeket előíró műszaki leírások, „egyéb követelmények” és szolgáltatásokra vonatkozó szabályok mellett a valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát vagy – az információs társadalom szolgáltatásai esetében – valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását megtiltó nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések az (EU) 2015/1535 irányelv szerinti értesítési kötelezettség szempontjából műszaki szabályoknak minősülnek.

Ahhoz, hogy egy adott intézkedés a műszaki szabályoknak a többek között a használat tilalmára vonatkozó e negyedik kategóriájába tartozzon, az intézkedés hatályának a kérdéses termék vagy szolgáltatás bizonyos lehetséges felhasználási módjainak korlátozásán jelentősen túl kell mutatnia, és nem szorítkozhat egyszerűen ezek használatának korlátozására. A műszaki szabályoknak ez a kategóriája különösen azokat a nemzeti intézkedéseket érinti, amelyek nem tesznek lehetővé az érintett terméktől észszerűen elvárható tisztán másodlagos használattól eltérő használatot^{58 59}.

Az ilyen tilalmak adott esetben a műszaki szabályok végső formáját alkotják. Ezek *par excellence* akadályt jelentenek az áruk és szolgáltatások szabad mozgása, valamint az Unió belüli szabad letelepedés számára, amennyiben az EUMSZ 36. vagy 52. cikke szerint nem indokolhatók vagy az EUB ítélkezési gyakorlata értelmében vett alapvető követelményekkel nem arányosak⁶⁰.

⁵⁷ A Bíróság C-711/19. sz., Admiral Sportwetten és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:812).

⁵⁸ A Bíróság C-267/03. sz., Lindberg ügyben hozott ítélete (EU:C:2005:246) és a Bíróság C-144/16. sz., Municipio de Palmela ügyben hozott ítélete (EU:C:2017:76).

⁵⁹ A Bíróság C-727/17. sz., ECO-WIND Construction ügyben hozott ítélete (EU:C:2020:393).

⁶⁰ A Bíróság C-303/04. sz., Lidl Italia ügyben hozott ítélete (EU:C:2005:528).

„Ez magában foglalja azokat a műszaki szabályokat, amelyeket a tagállamok által kijelölt hatóságok irnak elő, és amelyek a Bizottság által a 2. cikkben említett bizottság keretében összeállított és szükség esetén aktualizált jegyzékben szerepelnek.

Ugyanezen eljárást kell alkalmazni e jegyzék módosítása esetén is;”

Az e bekezdésben említett hatóságok listáját közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*⁶¹.

„g) »műszakiszabály-tervezet«: a műszaki leírás vagy más követelmény, illetve a szolgáltatásra vonatkozó szabály szövege, beleértve a közigazgatási rendelkezéseket is, amelyet azzal a céllal fogalmaztak meg, hogy azt műszaki előírásként elfogadtassák, vagy amelyet végül elfogadnak, és a szöveg az előkészítés olyan fokán áll, amelyen még lényeges módosítások végezhetők.”

E bekezdés meghatározza a „műszakiszabály-tervezet” fogalmát: ahhoz, hogy tervezetnek minősüljön, a műszaki szabálynak olyan előkészítési szakaszban kell lennie, amely lehetővé teszi „lényeges módosítások” elvégzését a szövegen.

Az irányelv által a műszaki szabályok területén meghatározott információszolgáltatási eljárás előírja, hogy a megküldött tervezetek vizsgálatának lezárultával a Bizottság és a tagállamok felkérhetik a szabályozó hatóságot a belső piac szabályaival ellentétesnek minősülő bármely szöveg módosítására.

Az egyes tagállamoknak kell jogalkotási folyamatukkal összhangban arról dönteniük, hogy melyik szakaszban küldik meg a Bizottságnak a műszakiszabály-tervezetet, amennyiben továbbra is lehetőség van lényeges módosítások elvégzésére.

Ebben a tekintetben legelőször emlékeztetni kell, hogy az (EU) 2015/1535 irányelv 1. cikkének g) pontja szerint nem minősülne „műszakiszabály-tervezetnek”, következésképpen nem vonatkozna az értesítési kötelezettség egy nemzeti intézkedésre, amely anélkül hogy azokhoz műszaki leírást, új vagy kiegészítő követelményeket fűzne, megismétli vagy felváltja a fennálló műszaki szabályokat, amennyiben ezeket a szabályokat a 83/189/EGK irányelv hatálybalépését követően fogadták el, és a Bizottságnak megfelelő módon bejelentették⁶².

Az irányelv 1. cikkének (2)–(6) bekezdése a következő kivételeket tartalmazza:

„(2) Ez az irányelv nem alkalmazható:

a) rádiós műsorszórási szolgáltatásokra;

b) azon televíziós műsorszolgáltatásokra, amelyekre a 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶³ 1. cikke (1) bekezdésének e) pontja vonatkozik”.

⁶¹ A műszakiszabály-tervezetek bejelentésére kötelezett hatóságok listája (a tagállamok központi kormányzatain túlmenően) (a 98/34/EK irányelv 1. cikkének 11. pontja) (HL C 127., 2006.5.31., 14. o.).

⁶² A Bíróság C-33/97. sz., Colim ügyben hozott 1999. június 3-i ítélete (EU:C:1999:274 22. pontja).

⁶³ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

„(3) Ezen irányelv nem alkalmazható az azon kérdésekre vonatkozó szabályokra, amelyekre a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁶⁴ említett, a távközlési szolgáltatások területéhez tartozó uniós jogszabályok vonatkoznak.”

A 2002/21/EK irányelv így határozza meg az elektronikus hírközlési szolgáltatást: „olyan, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, beleértve a műsorterjesztő hálózatokon nyújtott távközlési szolgáltatásokat és átviteli szolgáltatásokat, de nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő tartalomszolgáltatást, illetve az ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést biztosító szolgáltatásokat; nem foglalja magában a 98/34/EK irányelv I. cikkében meghatározott olyan, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, amelyek teljes egészében vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak;”.

„(4) Ezen irányelv nem alkalmazható az azon kérdésekre vonatkozó szabályokra, amelyekre az ezen irányelv II. mellékletében nem kizárólagos jelleggel felsorolt, a pénzügyi szolgáltatások területéhez tartozó uniós jogszabályok vonatkoznak.”

Az irányelv hatálya alóli e mentesség oka megegyezik a fent említett mentesség okával, azaz annak köszönhető, hogy ezek a szabályok már egy már megfelelően kialakított európai uniós jogi keret részét alkotják.

Tisztán iránymutatás céljából az (EU) 2015/1535 irányelv II. melléklete tartalmazza a pénzügyi szolgáltatások nem kizárólagos listáját.

„(5) Az 5. cikk (3) bekezdése kivételével ezen irányelv nem alkalmazandó a klíring vagy elszámolási funkciókat végző, a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶⁵ értelmében szabályozott piacok által vagy számára, illetőleg más piacok vagy szervek által vagy számára elfogadott szabályokra.”

E mentesség következtében a szabályozott piacok által vagy számára megállapított szabályok vagy az ilyen piacokon klíring vagy elszámolási műveleteket végző más piacok vagy szervek nem tartoznak az előzetes értesítési kötelezettség hatálya alá. A minimális átláthatóság érdekében az ilyen szabályokra vonatkozó egyetlen kötelezettség az „utólagos” értesítés, azaz a szabályok 5. cikk (3) bekezdése szerinti nemzeti szintű elfogadását követően a szabályokról tájékoztatni kell a Bizottságot, amely – az 1. cikk 5. pontjának negyedik albekezdése értelmében – az e szabályokra alkalmazandó egyetlen irányelvi rendelkezés.

„(6) Ezen irányelv nem vonatkozik azokra az intézkedésekre, amelyeket a tagállamok a Szerződések alapján a termékeket használó személyek, különösen a munkavállalók védelme szempontjából szükségesnek ítélnek, amennyiben ezek az intézkedések nincsenek hatással a termékekre.”

⁶⁴ Lásd a 25. lábjegyzetet.

⁶⁵ A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.) 2018. január 2-től hatályon kívül helyezte a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

E rendelkezés megerősíti az irányelv 1. cikkének c) és d) pontjában már kifejtett fogalmat, amely szerint az irányelv a termék jellemzőit érintő műszaki leírásokra terjed ki.

II. FEJEZET: A MŰSZAKI SZABÁLYOK ESETÉBEN ALKALMAZANDÓ ELJÁRÁS

I. A műszakiszabály-tervezetekkel kapcsolatos információk közlése és terjesztése és a Bizottság és a tagállamok válaszlehetőségei

„5. cikk

(1) A 7. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezen indokok nem derülnek ki már magából a tervezetből.

Ha szükséges, a tagállamok egyidejűleg közlik a Bizottsággal az elsődlegesen és közvetlenül érintett alapvető törvényi és rendeleti rendelkezések szövegét, ha e szövegek ismerete szükséges a műszakiszabály-tervezet hatásának megítéléséhez, amennyiben egy korábbi közleményben még nem tették ezt meg.

A tagállamok az e bekezdés első és második albekezdésében említett feltételek mellett újra közlik a Bizottsággal a műszakiszabály-tervezetet, ha olyan változtatásokat hajtanak rajta végre, amelyek jelentős mértékben módosítják annak hatályát, lerövidítik a végrehajtására eredetileg előirányzott időtartamokat, leírásokat vagy követelményeket fűznek hozzá, illetve ez utóbbiakat szigorítják.

Ha a műszakiszabály-tervezet – a közegészségügyre vagy a fogyasztók, illetve a környezet védelmére tekintettel – különösen egy kémiai anyag, készítmény vagy termék értékesítését vagy használatát kívánja korlátozni, a tagállamok átadnak ezenfelül egy a szóban forgó anyag, készítmény vagy termék, valamint az ismert és létező helyettesítő anyagok valamennyi lényeges adatára vonatkozó összesítést, vagy az ezen adatokra utaló hivatkozásokat is, ha ezen információk rendelkezésre állnak, és közlik az intézkedésnek a közegészségügyre és a fogyasztók, illetve a környezet védelmére gyakorolt várható hatásait, az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶⁶ XV. melléklete II.3. szakaszának érintett részében előirt elveknek megfelelően elvégzett kockázatelemzéssel együtt.

A Bizottság haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a műszakiszabály-tervezetről és minden hozzá beérkezett dokumentumról. E tervezettel kapcsolatban véleményt kérhet az ezen irányelv 2. cikkében említett bizottságtól és szükség esetén a szóban forgó területért felelős bizottságtól.

Az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdése f) pontja második albekezdésének iii. alpontjában említett műszaki leírások vagy más követelmények, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályok tekintetében a Bizottság vagy a tagállamok észrevételei vagy részletes véleményei csak azokra a szempontokra vonatkozhatnak, amelyek a kereskedelmet, vagy – a szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések tekintetében – a szolgáltatások szabad áramlását, illetve a szolgáltató vállalkozások

⁶⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

letelepedési szabadságát gátolhatják, és nem vonatkozhatnak az intézkedés adó- vagy pénzügyi szempontjaira.

(2) A Bizottság és a tagállamok észrevételeket tehetnek a műszakiszabály-tervezetet benyújtó tagállamnak; a tagállamnak az ilyen észrevételeket a legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a műszaki szabály későbbi kidolgozása során.

(3) A tagállamok késedelem nélkül közlik a Bizottsággal a műszaki szabály végleges szövegét.

(4) Az e cikk alapján szolgáltatott információk nem bizalmasak, kivéve ha ezt a bejelentő tagállam kifejezetten kéri. A kérést meg kell indokolni.

Ilyen esetekben a 2. cikkben említett bizottság és a nemzeti hatóságok a szükséges óvintézkedések megtétele mellett szakvéleményt kérhetnek a magánszektorban működő természetes vagy jogi személyektől.

(5) Ha a műszakiszabály-tervezet olyan intézkedés részét képezi, amelyet egy másik uniós jogszabály alapján a tervezési szakaszban közölni kell a Bizottsággal, a tagállamok az (1) bekezdés szerinti közleményt e másik jogszabály keretein belül tehetik meg, amennyiben szabályszerűen utalnak arra, hogy az említett közlemény ezen irányelvet is érinti.

Amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételt ezen irányelv szerint egy műszakiszabály-tervezetre, ez nem érintheti az uniós jogszabályok alapján meghozandó egyéb döntéseket.”

Az 5. cikk felsorolja a műszaki szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárásból eredő tagállami és bizottsági kötelezettségeket, valamint az ezekkel kapcsolatos válaszlehetőségeket, eltekintve a bejelentett tervezetek jóváhagyását megelőzően betartandó, az irányelv 6. cikkében említett szünetelési időtartamokkal kapcsolatos válaszoktól.

Első szakasz: tájékoztatási kötelezettség

a) A tagállamok kötelezettségei

1. Általános szabályok

A nemzeti kezdeményezések átláthatóságának garantálása érdekében az irányelv 5. cikke előírja, hogy a tagállamoknak azonnal közölniük kell a Bizottsággal minden, elfogadni tervezett műszakiszabály-tervezetet.

A műszakiszabály-tervezetet magában foglaló jogszabálytervezet teljes szövegét el kell küldeni⁶⁷. A szünetelési időtartam azonban csak a műszaki szabályokra vonatkozik.

⁶⁷ A Bíróság C-279/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélete (EU:C:1996:396); A Bíróság C-336/14. sz., Ince-ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:72); A Bíróság C-144/16. sz., Município de Palmela ügyben hozott ítélete (EU:C:2017:76).

Továbbá ha a tervezet egy nemzetközi vagy európai szabvány belső jogba való teljes körű átültetését foglalja magában, a tagállam a teljes szöveg közlése helyett hivatkozhat a szabványra⁶⁸.

Az értesítés időpontjában a bejelentő tagállamnak az alapvető törvényi és rendeleti rendelkezések szövegét is el kell küldenie a Bizottságnak, hogy így biztosítsa a bejelentett tervezet jogi hátterét, valamint előmozdítsa annak értékelését (például abban az esetben, ha a bejelentett tervezet alapszöveget módosít)⁶⁹. Ha ezeket az alapvető törvényi és rendeleti rendelkezéseket nem küldik meg, a Bizottság elkérheti ezeket a tervezet kézhezvételekor.

E kötelezettség együtt jár a javasolt intézkedések elfogadását alátámasztó indokok bejelentésére vonatkozó kötelezettséggel⁷⁰.

A tervezet könnyebb megértése és elemzése érdekében továbbá ajánlott, hogy a tagállamok benyújtsanak minden, az indokolást vagy a javasolt műszaki szabály elfogadásának hatásait alátámasztó további jogi vagy gazdasági információt (hatásvizsgálat, statisztikák, az érintett ágazat piacára vonatkozó gazdasági adatok stb.).

Valamennyi tagállam kijelöl egy központi koordináló pontot, amely a műszakiszabály-tervezetek Bizottságnak való bejelentéséért, illetve szakminisztériumokkal való nemzeti szintű koordinációért felel (e központi koordináló pontok, az úgynevezett „kapcsolattartó pontok” jegyzéke megtekinthető az alábbi honlapon: <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/contact/>).

A gyakorlatban a műszakiszabály-tervezetek Bizottságnak történő bejelentése szükségessé teszi egy értesítő üzenet Bizottságnak való benyújtását.

Ezen „értesítő üzenet” tizenhat pontból áll, amelyek mindegyike egy benyújtandó konkrét információnak felel meg. A 16. pontban például a bejelentő tagállamnak jeleznie kell, hogy a tervezet tartalmaz-e a kereskedelem technikai akadályairól szóló WTO-megállapodással (TBT) kapcsolatos vonatkozásokat vagy egészségügyi vagy növényegészségügyi (SPS) vonatkozásokat.

A bejelentett tervezet elfogadását követően a bejelentő tagállamnak meg kell küldenie a Bizottságnak a műszaki szabály végleges szövegét (lásd az irányelv 5. cikkének (3) bekezdését). A Bizottságnak így módjában lesz mérlegelni, hogy a tagállam összehangolta-e a szöveget az uniós joggal, továbbá képes lesz-e adott esetben bármely szükséges intézkedést meghozni.

Ha a tagállam a Bizottság vagy a többi tagállam műszakiszabály-tervezettel kapcsolatban kiadott részletes véleményének figyelembevétele nélkül fogadta el a bejelentett tervezetet, a Bizottság az EUMSZ 258. cikke szerint kötelezettségszegési eljárást kezdeményezhet⁷¹.

⁶⁸ Ez a hivatkozás lehetővé teszi a Bizottság és az ekképpen eljárni kívánó tagállamok számára, hogy nehézség nélkül megkapják a kötelezővé tett szabvány szövegét.

⁶⁹ A Bíróság C-145/97. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélete (EU:C:1998:212).

⁷⁰ A bemutatott indokok vizsgálata azt mutatja, hogy ezek leggyakrabban a személyek és állatok, a környezet, a közbiztonság védelméhez vagy a fogyasztók tájékoztatásához kapcsolódnak.

⁷¹ Az EUMSZ 258. cikke (a korábbi 226. cikk) kimondja, hogy „Ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam a Szerződésekből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság az Európai Unió Bíróságához fordulhat”.

A tagállamok az EUMSZ 259. cikke értelmében maguk is a Bizottság elé vihetik az ügyet, hogy kötelezettségszegési eljárást indítsanak az EUB előtt azzal a tagállammal szemben, amelyről úgy vélik, hogy nem teljesítette kötelezettségeit⁷².

2. Egyedi esetek

2.1. **Több uniós jogszabály esetében is érvényes egyetlen értesítés.**

A (EU) 2015/1535 irányelvben meghatározott értesítési eljárással párhuzamosan számos egyéb uniós jogalkotási aktus is rendelkezik értesítési kötelezettségről. Azért, hogy az egymást átfedő értesítési eljárások esetében – azaz amikor több uniós jogszabály is megköveteli, hogy a tagállam a tervezési szakaszban ugyanazt a szöveget bejelentse – a tagállamok és a Bizottság feladatát megkönnyítsék, létrehoztak egy „egyablakos” eljárást.

A tagállamok csak egyszer jelenthetik be a szöveget, de az értesítés időpontjában (az értesítő üzenet 7. pontjában) jelezniük kell valamennyi konkrét uniós jogszabályt, amelynek keretében a tervezet bejelentését érvényesnek kell tekinteni.

Az értesítés több uniós eljárásra vonatkozó érvényességéről szóló hivatalos közleményt követően a nemzeti tervezetet az általa hivatkozott valamennyi uniós jogszabály alapján érdemben megvizsgálják, és a Bizottság valamennyi eljárás keretében véleményt alkot róla.

Ezért amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételt az (EU) 2015/1535 irányelv szerint egy szövegtervezetre, „ez nem érinti az uniós jogszabályok alapján meghozandó egyéb döntéseket” (lásd az 5. cikk (5) bekezdésének második albekezdését).

2.2. Már megküldött alapjogszabályok. Ugyanígy, a hatékonyság iránti megfontolásból a tagállamok nem kötelesek a műszakiszabály-tervezettel kapcsolatos alapvető törvényi és rendeleti rendelkezések szövegét megküldeni a Bizottságnak, amennyiben ezt a szöveget egy előzetes értesítéssel együtt már megküldték.

Ez a helyzet például, ha a műszakiszabály-tervezet a korábban bejelentett műszaki szabály módosítására irányul.

A bejelentő tagállamnak az értesítő üzenet 10. pontjában jeleznie kell az alapszövegek hivatkozásait és értesítési számait.

⁷² Az EUMSZ 259. cikke (a korábbi 227. cikk) kimondja, hogy „Bármely tagállam az Európai Unió Bíróságához fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam a Szerződésekből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette.

Mielőtt egy tagállam keresetet nyújt be egy másik tagállam ellen a Szerződésekből eredő valamely kötelezettség állítólagos megsértése miatt, az ügyet a Bizottság elé kell terjesztenie.

A Bizottság indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államoknak lehetőséget biztosított arra, hogy kontradiktórius eljárás keretében szóban és írásban nyilatkozzanak.

Ha a Bizottság az ügy előterjesztésétől számított három hónapon belül nem ad véleményt, a vélemény hiányától függetlenül az ügyben az Európai Unió Bíróságához lehet fordulni”.

2.3. **Kiegészítő dokumentáció.** Ugyanakkor az irányelv a tagállamok számára kötelezettség állapít meg azon műszakisabály-tervezetekre vonatkozóan, amelyek a közegészségügyre, a fogyasztók, illetve a környezet védelmére tekintettel egy kémiai anyag, készítmény vagy termék értékesítését vagy használatát kívánja korlátozni (vö. az 5. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésével).

Az ilyen tervezetek esetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell az érintett kémiai anyag, készítmény vagy termék, valamint az ismert helyettesítő anyagok vonatkozásában rendelkezésre álló valamennyi lényeges adatra vonatkozó összesítést, vagy az ezen adatokra utaló hivatkozásokat, az intézkedés várható hatásait és a kockázatelemzés eredményeit.

E tekintetben az irányelv előírja, hogy az elemzést a REACH-rendeletben meghatározott alapelvekkel összhangban kell elvégezni⁷³.

2.4. **Új értesítés.** A tagállamoknak újból be kell jelenteniük egy, az irányelv rendelkezései alapján már megvizsgált tervezetet, amennyiben időközben jelentős módosításokat hajtottak végre a szövegen.

Az 5. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése pontosítja, hogy a szövegen végrehajtott módosítások akkor minősülnek jelentősnek, ha jelentős mértékben módosítják annak hatályát, lerövidítik a végrehajtására eredetileg előírányzott időtartamokat⁷⁴, leírásokat vagy követelményeket fűznek hozzá⁷⁵, illetve ez utóbbiakat szigorítják.

Hangsúlyozni kell, hogy nincs szükség bejelentésre, amennyiben a már alkalmazandó, joghatással nem bíró rendelkezéseket egyszerűen újból megállapítják (például egységes szerkezetbe foglalás esetén), illetve természetesen az irányelv 7. cikkében meghatározott esetekben (pl. a Bizottság által tett észrevételek szövegének részletes véleménybe foglalásakor⁷⁶, lásd a továbbiakban).

b) A Bizottság kötelezettségei

Amikor a Bizottság számára bejelentenek egy új műszakisabály-tervezetet, a Bizottság továbbítja a bejelentő tagállam által közölt valamennyi információt az összes többi tagállam részére (az irányelv 5. cikke (1) bekezdésének ötödik albekezdése).

Ez az információszolgáltatás lehetővé tesz valamennyi tagállam számára, hogy teljes mértékben részt vegyen az irányelv által meghatározott nyomonkövetési eljárásban.

⁷³ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁷⁴ A C-307/13 sz., Ivansson és társai (EU:C:2014:2058) ügyben a Bíróság megállapította, hogy a nemzeti hatóságok által a nemzeti intézkedés hatálybalépésére végül kitűzött időpontra vonatkozik a 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében (jelenleg az (EU) 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében) meghatározott, a Bizottságnak való bejelentés kötelezettsége, amennyiben az említett nemzeti intézkedés végrehajtására kitűzött időtartamok megváltoztatása valóban bekövetkezett, és ha ez jelentős mértékű, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

⁷⁵ A Bíróság C-317/92. sz., Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélete (EU:C:1994:212).

⁷⁶ A Bíróság C-26/11. sz., Belgische Petroleum Unie és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2013:44).

A Bizottság elhelyezi továbbá a bejelentett tervezeteket és azok fordításait a honlapján⁷⁷, amely az egységes piac valamennyi gazdasági szereplője számára lehetőséget kínál a nemzeti jogszabálytervezet tudomásulvételére és az azzal kapcsolatos véleménye kifejtésére, kivéve, ha a bejelentő tagállam az irányelv 5. cikkének (4) bekezdése értelmében kifejezetten kéri, hogy a Bizottsággal közölt információkat a gazdasági szereplők vonatkozásában kivételesen bizalmasan kezeljék, és ezt a kérést meg is indokolja.

A bejelentett műszakiszabály-tervezeteknek az irányelv 5. cikkének (4) bekezdése által biztosított bizalmas jellegét kivételesen kell alkalmazni, mivel eltér az átláthatóság elvétől. A Bizottság figyelmesen nyomon követi az irányelv 5. cikkének (4) bekezdése szerinti bizalmas értesítések tagállamok általi alkalmazását, és megteszi a szükséges intézkedéseket, amennyiben felmerül az e rendelkezéssel való visszaélés gyanúja⁷⁸. Az irányelv 5. cikkének (4) bekezdésében előírtaknak megfelelően e kérelmeket indokolni kell. A Bizottság felveszi ezeket az indokokat a TRIS adatbázisba. Ezenkívül a bejelentett intézkedéssel kapcsolatos bizonyos alapvető információk – mint például az intézkedés címe – minden esetben elérhetőek a TRIS adatbázisban.

Az irányelv lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a tervezetet véleményezésre benyújtsa az állandó bizottság vagy a „szóban forgó területért felelős bizottság” számára (az irányelv 5. cikke (1) bekezdésének ötödik albekezdése). Ez utóbbiak ágazati irányelveket lefedő bizottságok, mint például a 99/5/EK irányelv⁷⁹ által a rádióberendezések tekintetében létrehozott Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság (TCAM).

A gyakorlatban a Bizottság felel a műszaki szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás irányításáért. A teljes eljárás, ideértve a bejelentett tervezetekre adott válaszokat, a Bizottság által létrehozott nomenklatúrával összhangban továbbított elektronikus adatok csererendszerén alapul.

A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság központi eleme a tagállamok által közölt valamennyi üzenet, szöveg és értesítés kézhezvételének, függetlenül a szabálytervezet területétől (gépgyártás, élelmiszeripar és mezőgazdasági termékek, közlekedés, építési termékek, információs társadalom szolgáltatásai stb.). A kézhezvételt követően a bejelentett tervezetet egyidejűleg közlik a Bizottság valamennyi olyan szervezeti egységével, amelyet a bejelentett intézkedés konkrét vagy horizontális feladatkörei alapján érinthet.

Az eljárás keretében köröztetett tervezetet a Bizottság is megküldi valamennyi tagállamnak, először a bejelentő tagállam nyelvén, majd az Unió valamennyi vagy néhány hivatalos nyelvére történő fordítás formájában (kérésre és a tervezet hosszától függően).

Második szakasz: a Bizottság és a tagállamok válaszlehetőségei

⁷⁷ <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/>

⁷⁸ E tekintetben lásd az ombudsman 2204/2018/TE. sz. ügyben hozott határozatát.

⁷⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1999/5/EK irányelve (1999. március 9.) a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről (HL L 91., 1999.4.7., 1. o.), amelyet a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 153., 2014.5.22., 62. o.) hatályon kívül helyezett.

A tervezet bejelentését követő három hónapos időszak alatt (amely megfelel a 6. cikk (1) bekezdésében említett szüneteltetési időnek) a Bizottság és a tagállamok megvizsgálják a bejelentett szövegtervezetet, hogy értékeljék annak uniós joggal, különösen az EUMSZ 34., 36., 49. és 56. cikkével, illetve a vonatkozó másodlagos ágazati jogszabályokkal való összeegyeztethetőségét, és szükség esetén döntés hozzanak az érintett rendelkezésekkel való összhangjáról.

Ezen értékelés eredményeire a Bizottság és a tagállamok kétféleképpen válaszolhatnak (a Bizottságnak továbbá van még egy különleges lehetősége: a tervezet elfogadásának a harmonizációs tevékenységek következtében való elhalasztása, amelyet az irányelv 6. cikkéhez fűzött észrevételekben az alábbiakban vizsgálunk meg). A különféle válaszok a következők:

1. A Bizottság és/vagy a tagállamok úgy dönthetnek, hogy a műszakisabály-tervezet jellegénél fogva nem képez akadályt az áruk szabad mozgása, az információs társadalom szolgáltatásainak szabad nyújtása és a szolgáltató vállalkozások letelepedési szabadsága előtt.

Ebben az esetben sem a Bizottság, sem a tagállamok nem válaszolnak a három hónapos időtartam alatt⁸⁰. Ezen időtartam végén a bejelentő tagállam további kötelezettségek nélkül elfogadhatja műszakisabály-tervezetét – kizárólag a Bizottsággal kell közölnie a műszaki szabály végleges szövegét (az irányelv 5. cikkének (3) bekezdése).

Azonban ez a jog nem zárja ki, hogy a Bizottság a későbbiekben, az (EU) 2015/1535 irányelv szerinti eljárásán kívül beavatkozzon, amennyiben a véglegesen elfogadott szabály az EUMSZ-szel vagy a másodlagos uniós jogszabályokkal ellentétesnek bizonyul.

2. A Bizottság és a tagállamok észrevételeket vagy részletes véleményt küldhetnek a műszakisabály-tervezetet benyújtó tagállamnak.

Az uniós tagállamok a Bizottsággal azonos módon vesznek részt ebben az eljárásban. Észrevételeket és részletes véleményt adhatnak ki bármely bejelentett műszakisabály-tervezettel kapcsolatban.

Észrevételeket küldenek például akkor, ha az értesítés szövege összhangban van ugyan az uniós joggal, de értelmezési kérdéseket vet fel vagy a végrehajtás rendelkezései tekintetében további részletekre van szükség. A tagállamok az uniós jog általános elveire és az e tekintetben végrehajtott politikák vonatkozásában átfogó értékelést is adhatnak az intézkedésről, vagy közölhetik a tagállammal az uniós szinten elfogadandó jogi aktussal kapcsolatos jövőbeli kötelezettségeit.

Az irányelv előírja, hogy a tagállamoknak „*a legnagyobb mértékben*” figyelembe kell venniük az észrevételeket (5. cikk (2) bekezdése). A tagállamok azonban általában figyelembe veszik a számukra megküldött észrevételeket.

A bejelentő tagállam az irányelv értelmében hivatalosan nem köteles válaszolni a beérkezett észrevételekre. A gyakorlatban a tagállamok néha önkéntes alapon válaszolnak.

A Bizottság vagy a tagállamok akkor küldenek részletes véleményeket (amelyekre a következményeivel együtt a későbbiekben, az irányelv 6. cikkében utalunk), ha úgy vélik, hogy a

⁸⁰ Habár a bejelentő tagállamnak nem küldik meg a döntést, de az értesítés nyomon követésének mellőzésére vonatkozó döntés a Bizottság hivatalos döntésének számít.

tervezett intézkedéstervezet elfogadása esetében akadályt állítana az áruk szabad mozgása, az információs társadalom szolgáltatásainak nyújtására vonatkozó szabadság vagy a fenti szolgáltató vállalkozások belső piacon való letelepedésének szabadsága elé. E részletes vélemények célja, hogy a javasolt intézkedést módosítsák annak érdekében, hogy a forrásnál megszüntessék az e szabadságok előtt ebből adódóan álló akadályokat, és a szüneteltetési időt (termékek esetében) három és (az információs társadalom szolgáltatásai esetében) egy további hónappal meghosszabbítsák.

Ezek a kérdések a tervezet uniós jog szerinti, az EUMSZ 34., 49. vagy 56. cikke vagy a másodlagos uniós jogszabályok megsértése révén megvalósított jogellenességével kapcsolatosak. Az értesítési eljárás keretében feltárt leggyakoribb jogsértések az EUMSZ 34., 49. vagy 56. cikkével vagy/és az áruk vagy az információs társadalom szolgáltatásainak szabad mozgásával kapcsolatos másodlagos uniós jogszabályok fő rendelkezéseivel ellentétes nemzeti szabályokkal kapcsolatosak, különösen azért, mert a tervezet egyes rendelkezései nem szükségesek vagy aránytalanok a kitzűzött cél megvalósítása tekintetében, megsértve ezzel az EUB által a belső piac alapvető szabadságaira vonatkozó kivételekkel kapcsolatban egy nem harmonizált területen meghatározott követelményt.

Semmilyen körülmények között nem adható ki részletes vélemény olyan szabálytervezetek vonatkozásában, amelyek gyártással kapcsolatos tiltásokat írnak elő, de nem képeznek potenciális akadályokat az áruk szabad mozgása előtt (az irányelv 7. cikkének (2) bekezdése).

A tagállamok válaszolnak a Bizottság vagy más tagállamok által nekik címzett részletes véleményekre. Különösen az ilyen vélemény címzettjének minősülő tagállamnak kell tájékoztatnia a Bizottságot és a többi tagállamot az általa megtenni kívánt intézkedésekről (a vitatott szöveg visszavonása, a szöveg fenntartásának indokolása, vagy egyes rendelkezések módosítása, hogy azok összeegyeztethetők legyenek a belső piac szabályaival).

Habár az irányelv nem határozza meg a válaszadásra rendelkezésre álló időt, ugyanakkor kívánatos, hogy a válaszadásra a hatékonyság érdekében a lehető leghamarabb sor kerüljön, lehetőleg a hat- vagy négyhónapos – az áruk, illetve az információs társadalom szolgáltatásai tekintetében előírt – szünetelési időtartam alatt.

A Bizottság cserében a tagállam által a részletes véleményére válaszul tervezett intézkedésekre tesz észrevételeket annak érdekében, hogy tájékoztassa a tagállamot arról, hogy ezen intézkedések megfelelnek-e az áruk szabad mozgása, az információs társadalom szolgáltatásainak szabad nyújtása vagy a fenti szolgáltató vállalkozások szabad letelepedése előtt az esetlegesen a szöveg elfogadásának következtében álló akadályok felszámolásához, vagy hogy a szöveg fenntartását alátámasztó indokolás elfogadható-e.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a részletes véleményére adott válasz nem kielégítő, és a tervezetet valóban a szükséges módosítások elvégzése nélkül fogadják el, kezdeményezheti az EUMSZ 258. cikkében említett eljárást. A tagállamnak hasonlóképpen joga van az EUMSZ 259. cikkében foglalt kötelezettségzegési eljárás megindítására, amennyiben egy másik tagállam az uniós jognak nem megfelelő bejelentett szöveget fogad el.

Tekintettel a műszaki leírásokra, egyéb követelményekre, illetve az adó- vagy pénzügyi intézkedésekhez kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra, az (EU) 2015/1535 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdése előírja, hogy az észrevételek vagy részletes vélemények csak azokra a szempontokra vonatkozhatnak, amelyek az áruk szabad mozgását, vagy

– a szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések tekintetében – a szolgáltatások szabad áramlását, illetve a szolgáltató vállalkozások letelepedési szabadságát gátolhatják, és nem vonatkozhatnak az intézkedés adó- vagy pénzügyi szempontjaira. A tagállamok költségvetési hatáskörei ezért e tekintetben nem képezik vizsgálat tárgyát. E tervezetek a szünetelési időtartamok vonatkozásában is különleges elbánásban részesülnek (lásd a 7. cikk (4) bekezdését), mivel a tagállamok nem határoznak meg szünetelési időtartamot e szövegek jóváhagyása tekintetében.

3. A Bizottság bejelenthet egy uniós harmonizációs kezdeményezést a javasolt nemzeti intézkedés tárgyában, vagy azt, hogy véleménye szerint létezik már ilyen kezdeményezés. A kizárólagosan a Bizottság által alkalmazható e válasz következményeit az irányelv 6. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése ismerteti (lásd alább).

II. A szünetelési időtartam betartására vonatkozó kötelezettség

„6. cikk

(1) A tagállamok az 5. cikk (1) bekezdésében említett közleménynek a Bizottság által történő kézhezvételétől számított három hónapos időtartamra elhalasztják a műszakiszabály-tervezet elfogadását.

(2) A tagállamoknak el kell halasztaniuk:

- négy hónappal az 1. cikk (1) bekezdése f) pontja második albekezdésének ii. alpontja értelmében vett önkéntes megállapodás formájában megjelenő műszakiszabály-tervezet elfogadását,*
- e cikk (3), (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, hat hónappal minden egyéb műszakiszabály-tervezet elfogadását, kivéve a szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezeteket,*

attól az időponttól kezdődően, amikor a Bizottság kézhez vette az 5. cikk (1) bekezdésében említett közleményt, ha a Bizottság vagy egy másik tagállam ettől az időponttól számított három hónapon belül olyan részletes véleményt ad ki, amely szerint az előirányzott intézkedés akadályozhatja az áruk szabad mozgását a belső piacon;

- a (4) és (5) bekezdés sérelme nélkül, négy hónappal minden egyéb, szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezet elfogadását, attól az időponttól számítva, hogy a Bizottság kézhez vette az 5. cikk (1) bekezdésében említett közleményt, ha a Bizottság vagy egy másik tagállam ettől az időponttól számított három hónapon belül olyan részletes véleményt ad ki, amely szerint az előirányzott intézkedés akadályozhatja a szolgáltatások szabad mozgását vagy a szolgáltató vállalkozások letelepedésének szabadságát a belső piacon.*

Tekintettel a szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezetekre, a Bizottság vagy a tagállamok részletes véleményei nem lehetnek hatással – különösen az audiovizuális szférában – azon kultúrpolitikai intézkedésekre, amelyeket a tagállamok az uniós joggal összhangban, nyelvi eltéréseikre, sajátos nemzeti és regionális jellegzetességeikre és kulturális örökségükre tekintettel fogadhatnak el.

Az érintett tagállamnak be kell jelentenie a Bizottságnak, hogy milyen intézkedést javasol tenni e részletes véleményekkel kapcsolatban. A Bizottság erre észrevételt tesz.

Tekintettel a szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra, az érintett tagállamnak adott esetben meg kell jelölnie annak okát, hogy miért nem lehet figyelembe venni a részletes véleményt.”

A 6. cikk az értesítési eljárás időzítésére vonatkozik. Az adott tagállam által közölt nemzeti műszakiszabály-tervezet és az összes kért dokumentum Bizottság általi kézhezvételének időpontja jelzi annak az időtartamnak a kezdetét, amelynek során az érintett tagállam szigorúan köteles tartózkodni a kérdéses tervezet elfogadásától.

Ez az időtartam az úgynevezett szünetelési idő.

A 6. cikk (1) bekezdésében említett háromhónapos időtartam a kezdeti szünetelési idő. Ez azt az időtartamot jelenti, amelyet ahhoz tartanak szükségesnek, hogy a Bizottság és a többi tagállam meg tudja vizsgálni a bejelentett szövegtervezetet, és amennyiben szükséges, válaszolni is tudjon erre⁸¹.

Ezen időtartamon kívül további szünetelési időtartam indítható, amelynek hossza az értesítési szöveg jellegétől, valamint a Bizottság vagy a többi tagállam által adott válasz típusától függ. Míg a tagállamnak küldött észrevételek nem hosszabbítják meg a kezdeti háromhónapos szünetelési időtartamot, ez nem vonatkozik a Bizottság vagy a több tagállam által küldött részletes véleményekre.

Az önkéntes megállapodással vagy az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabálytervezetekkel kapcsolatos részletes vélemény esetében az irányelv úgy rendelkezik, hogy a tagállamoknak négyhónapos szünetelési időt kell betartaniuk (6. cikk (2) bekezdése). Ez a kezdeti szünetelési időt csak egy hónappal egészíti ki.

A szünetelési idő hat hónapra hosszabbodik minden egyéb tervezet esetében, amely részletes vélemény tárgyát képezi.

A tervezet elfogadásának elhalasztása:

„6. cikk

[...]

(3) A szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezetek kivételével, a tagállamok 12 hónappal elhalasztják a műszakiszabály-tervezet elfogadását attól az időponttól kezdődően, amikor a Bizottság kézhez vette az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésében említett közleményt, ha a Bizottság ettől az időponttól számított három hónapon belül bejelenti azon szándékát, hogy ezen a területen az EUMSZ 288. cikkével összhangban irányelvet, rendeletet vagy határozatot kíván elfogadni, vagy arra vonatkozóan javaslatot szándékozik előterjeszteni.

(4) A tagállamok 12 hónappal elhalasztják a műszakiszabály-tervezet elfogadását attól az időponttól kezdődően, amikor a Bizottság kézhez vette az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésében említett közleményt, ha a Bizottság ettől az időponttól számított három hónapon belül bejelenti, hogy véleménye szerint a műszakiszabály-tervezet olyan területre vonatkozik, amelyre kiterjed

⁸¹ Az alábbiak kivételével: a) sürgős esetek, b) a tagállamok gyártást tiltó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, ha azok nem képeznek akadályt az áruk szabad mozgása előtt (lásd a 7. cikk (2) bekezdését), c) műszaki leírások vagy az adó- vagy pénzügyi intézkedésekhez kapcsolódó egyéb követelmények (lásd a 7. cikk (4) bekezdését).

egy, az EUMSZ 288. cikkének megfelelően az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, irányelv, rendelet vagy határozat meghozatalára irányuló javaslat.

(5) Ha a Tanács a (3) és (4) bekezdésben említett szünetelési idő alatt első olvasatban álláspontot fogad el, akkor ez az időtartam a (6) bekezdésre is figyelemmel 18 hónapra meghosszabbodik.”

A 6. cikk (3), (4) és (5) bekezdése sokkal hosszabb szünetelési időtartamokat határoz meg a Bizottság – és egyedül a Bizottság – által a tervezet vizsgálatát követően előírt halasztás következtében. Adott tagállam akkor halaszthatja el a tervezet elfogadását 12 vagy 18 hónappal, ha az uniós harmonizációs munkát ugyanazon a területen el kell végezni, vagy az már folyamatban van.

A tagállamokra nézve a legsúlyosabb időbeli következménnyel járó e válasz azt hivatott megakadályozni, hogy a bejelentett tervezet hátrányosan érintse az uniós szinten már megkezdett jogharmonizációs folyamatot.

A Bizottság három konkrét esetben írhatja elő a nemzeti szabálytervezet elfogadásának elhalasztását:

1. A (3) bekezdés foglalja magában az első esetet: a Bizottság bejelenti azon szándékát, hogy a műszakiszabály-tervezet szövegével megegyező tárgyban irányelvet, rendeletet vagy határozatot (azaz az EUMSZ 288. cikke szerinti kötelező erejű uniós jogi aktust) kíván elfogadni, vagy arra vonatkozóan javaslatot szándékozik előterjeszteni.

E bekezdés nem pontosítja, hogy mit jelent a „szándék” előterjesztése, de ez egy világosan kifejezett szándékra vonatkozik, például a Bizottság éves jogalkotási programjába foglalt szándékra.

A tagállamoknak ezt követően be kell tartaniuk a 12 hónapos szünetelési időtartamot.

A Bizottság az információs társadalom szolgáltatásainak területén nem követelheti meg a tervezet elfogadásának elhalasztását pusztán azzal, hogy kinyilvánítja a szöveg tárgyához kapcsolódó kötelező erejű uniós jogi aktus előterjesztésére vagy elfogadására irányuló szándékát. Az, hogy a Bizottság egy uniós jogi aktus kidolgozásán dolgozik még nem elégséges indok ahhoz, hogy az érintett tagállam tekintetében 12 hónapos szünetelési időt írjanak elő.

2. A második esetben (4. bekezdés) a Bizottság úgy véli, hogy a bejelentett műszakiszabály-tervezet olyan területre vonatkozik, amelyre kiterjed egy, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, irányelv, rendelet vagy határozat meghozatalára irányuló javaslat.

Ebben az esetben – az előző esethez hasonlóan – a bejelentő tagállamnak 12 hónapos szünetelési időtartamot kell betartania. Az előző esettel ellentétben ez a hatás az információs társadalom szolgáltatásainak területén is alkalmazandó.

3. Az (5) bekezdés írja elő a harmadik konkrét esetet, amelynek keretében a Tanács közös álláspontot fogad el az előző két helyzetben előírt tizenkét hónapos halasztás során. Ebben az esetben az irányelv úgy rendelkezik, hogy a tagállam számára előírt szünetelési időt 18 hónapra hosszabbítja.

Hangsúlyozni kell, hogy az e bekezdésben említett „közös álláspont” a rendes jogalkotási eljárás (korábban együttdöntési eljárás)⁸² szerinti uniós jogalkotási folyamat egyik szakaszát jelenti. Ez az eljárás előírja a szöveg Európai Parlament általi második olvasatát, amennyiben a Tanács módosítja az Európai Parlament álláspontját; ez megmagyarázza a szünetelési időtartam meghosszabbításának szükségességét.

„6. A (3), (4) és (5) bekezdésben említett kötelezettségek megszűnnek, ha:

- a) a Bizottság arról tájékoztatja a tagállamokat, hogy többé nem szándékozik kötelező jogi aktust javasolni vagy elfogadni;
- b) a Bizottság arról tájékoztatja a tagállamokat, hogy visszavonta tervezetét vagy javaslatát;
- c) az Európai Parlament és a Tanács vagy a Bizottság kötelező jogi aktust fogadott el.”

A (6) bekezdés a tagállam számára előírt szünetelési időtartam lejártára vonatkozik abban az esetben, ha a Bizottság elhalasztja a műszakiszabály-tervezet elfogadását.

Mivel az uniós jogszabályok végleges jóváhagyását eredményező folyamat hossza bizonytalan, a Bizottság körültekintően alkalmazza ezt az eszközt.

Logikus, hogy amennyiben egy uniós szinten tervezett vagy folyamatban lévő intézkedés nem vezet eredményre, a (3), (4) és (5) bekezdésben előírt szünetelési kötelezettségek érvényüket veszítik, hogy a tagállamok számára lehetővé váljon az elhalasztott jogalkotói munka befejezése, illetve a műszaki szabály elfogadása.

A szünetelési kötelezettségek akkor is érvényüket veszítik, ha a Tanács és a Parlament, vagy a Bizottság elfogadja a bejelentett kötelező erejű jogi aktust.

A sürgősségi eljárás:

„6. cikk

[...]

(7) Az (1)–(5) bekezdést nem lehet alkalmazni azokra az esetekre, amelyekben:

a) sürgős okokból, amelyeket a közegészségügy vagy közbiztonság védelmével, az állatvédelemmel vagy növényvédelemmel kapcsolatos komoly és előre nem látott körülmények idéztek elő, valamint a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében közérdekből is, különösen a kiskorúak védelmében, a tagállam köteles igen rövid időn belül műszaki szabályokat kidolgozni annak érdekében, hogy elfogadtathassa és bevezethesse őket minden előzetes egyeztetés lehetősége nélkül, vagy

⁸² Az eljárást 1992-ben a Maastrichti Szerződés vezette be, majd alkalmazását 1999-ben kiterjesztették. A Lisszaboni Szerződés elfogadásával az együttdöntési eljárást rendes jogalkotási eljárássá nevezték át, és ez lett az uniós jogszabályok elfogadása esetében alkalmazott fő döntéshozatali eljárás (az EUMSZ 289. és 294. cikke).

b) sürgős okokból, melyeket a pénzügyi rendszer biztonságának és sértetlenségének védelmével, különösen a betétesek, a befektetők és a biztosítottak védelmével kapcsolatos komoly körülmények idéztek elő, a tagállam köteles haladéktalanul pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályokat elfogadni és bevezetni.

Az 5. cikkben említett közleményben a tagállamnak meg kell jelölnie a megtett intézkedések sürgősségének okát. A Bizottságnak mielőbb közölnie kell a közleményre vonatkozó észrevételeit. Az eljárás helytelen alkalmazása esetén megfelelő lépéseket kell tennie. A Bizottságnak rendszeresen tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet.”

E bekezdés úgy rendelkezik, hogy a szünetelési időtartamok nem alkalmazandók, ha egy tagállam azonnali elfogadásra – anélkül, hogy a Bizottsággal és a többi tagállammal való előzetes konzultációra ideje lenne – műszaki szabályokat köteles kidolgozni egy sürgős, komoly és előre nem látható helyzetre való reagálás érdekében, mint például egy természeti katasztrófa (az emberek, a légkör, a talaj vagy a víz megóvásának szükségessége) vagy egy epidémia stb. Ez a helyzet például, ha egy tagállam új típusú kábítószer, pszichotrop anyagok, gyógyszerek ellenőrzését vagy betiltását szabályozza, vagy intézkedéseket tesz a terrorizmus elleni küzdelem érdekében.

Tekintettel a szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra, a tagállamok a közérdekkel, nevezetesen a kiskorúak védelmével kapcsolatos komoly és előre nem látható körülmények által előidézett sürgős okokból is alkalmazhatják a sürgősségi szakaszt. Ez a fogalom azt tükrözi, hogy az uniós jogalkotó különös jelentőséget tulajdonít a kiskorúak védelmének az információs társadalom szolgáltatásaival összefüggésben. A sürgősségi kérelmet elfogadták például az internetfelhasználókat a terrorcselekményekre felbujtó vagy azokat védelmező honlapokkal, illetve az illegális pornográf képeket terjesztő honlapokkal szemben védelmező intézkedéstervezetek, valamint a titkosított kommunikációt biztosító szolgáltatók és az úgynevezett Iszlám Állam terjeszkedésével összefüggésben titkos információk gyűjtésére felhatalmazott nemzeti szervek közötti együttműködési megállapodásra vonatkozó szabálytervezetek esetében.

A sürgősségi szakasz alkalmazható a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében is, olyan sürgős okokból, melyeket a pénzügyi rendszer biztonságának és sértetlenségének védelmével, különösen a betétesek, a befektetők és a biztosítottak védelmével kapcsolatos komoly körülmények idéztek elő. A sürgősségi szakasz különleges és kevésbé szigorú formáját az ágazatra jellemző bizonyos kockázatok és követelmények következtében kizárólag az információs társadalom pénzügyi szolgáltatásainak területén biztosítják.

Ezek a különleges körülmények nem mentesítik a tagállamot azon kötelezettsége alól, hogy a Bizottságnak bejelentse a tervezett intézkedéseket, valamint hogy egyértelműen megindokolja a sürgősség iránti kérelmét a szövegtervezet közzétételének időpontjában. Az értesítő üzenet 12. pontjában a bejelentő tagállamnak az irányelvben a sürgősségre vonatkozóan említett korlátozott kritérium és közérdek alapján meg kell jelölnie azokat az okokat, amelyek miatt nem várhatja meg a háromhónapos szünetelési időtartam végét a műszakisabály-tervezet elfogadásával.

A Bizottságnak értékelnie kell, hogy indokolt-e a sürgősségi eljárás alkalmazása, és a lehető leghamarabb véleményeznie kell a közleményt.

A Bizottság a gyakorlatban a 6. cikk (7) bekezdésében szereplő két kritérium, azaz a helyzet komolysága és – a pénzügyi szolgáltatásoktól eltekintve – előre nem látható jellege alapján nagyon alaposan kielemezi az ismertett okokat, figyelembe véve az e cikkben említett közérdeket. A két kritériumot (súlyosság és kiszámíthatatlanság) együttesen kell figyelembe venni. A konkrét esettől függően sürgős elfogadás szükséges a közegészségügy vagy közbiztonság védelmével, az állat- vagy növényvédelemmel, valamint a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében közérdekből is, különösen a kiskorúak védelmével, a pénzügyi rendszer biztonságának és sértetlenségének védelmével, különösen a betétesek, a befektetők és a biztosítottak védelmével kapcsolatban.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek a kritériumok nem teljesülnek, elutasítja a sürgősségi kérelmet és az értesítés időpontjától elkezdődik a szünetelési időtartam. Ugyanakkor a Bizottság el is fogadhatja ezen eljárás alkalmazását.

Például az irányelv 6. cikkének (7) bekezdése értelmében sem az irányelv átültetésének határideje, sem az EUB előtti eljárás nem tekinthető előre nem látható körülményeknek. A sürgősségi eljárást akkor is elutasítják, ha az indokolás pusztán gazdasági indokokon vagy a választások előtti politikai napirenden alapul. Fontos emlékeztetni arra, hogy az irányelv 6. cikkének (7) bekezdése mentességet jelent az irányelv 6. cikkének (1)–(5) bekezdésében előírt szünetelési időnek való megfelelés tagállami kötelezettsége alól. Ezért ezt a mentességet szigorúan értelmezik⁸³.

A sürgősségi eljárásra vonatkozó döntés nem érinti a műszaki szabály Bizottság általi érdemi értékelését, nevezetesen annak elemzését, hogy a bejelentett tervezet vagy az elfogadott intézkedés összeegyeztethető-e az uniós joggal.

A vonatkozó sürgősségi kérelem elutasítását követően, a szünetelési időtartam betartása nélkül elfogadott intézkedések esetében a Bizottság az irányelvben előírt kötelezettségek megszegése miatt elindíthatja az EUMSZ 258. cikkében említett kötelezettségszegési eljárást az érintett tagállam ellen.

III. A szünetelési időtartamok bejelentésére és betartására vonatkozó kötelezettség alóli kivételek

7. cikk

Ez a cikk kiegészíti az irányelv 5. és 6. cikkét azáltal, hogy kivételeket állapít meg a nemzeti műszakisabály-tervezetek bejelentésének kötelezettsége alól. Rendelkezik továbbá a 6. cikkben meghatározott szünetelési időtartamoknak való megfelelési kötelezettséggel kapcsolatos egyes kivételekről.

„1. Az 5. és 6. cikk nem alkalmazható a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseire, vagy azokra az önkéntes megállapodásokra, amelyek következtében a tagállamok:

- a) eleget tesznek a kötelező erejű uniós jogi aktusoknak, amelyek műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadását eredményezik;*

⁸³ Az Európai Unió Bíróságának C-65/05. sz. Bizottság kontra Görög Köztársaság ügyben 2006. október 26-án hozott ítélete (EU:C:2006:673) és a C-307/13. sz., Ivansson és társai ügyben 2014. július 10-én hozott ítélete (EU:C:2014:2058).

b) *teljesítik azon nemzetközi megállapodásokból származó kötelezettségeiket, amelyek közös műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadását eredményezik az Unióban;*"

E kivétel korlátait a legjobban az irányelv alapvető célkitűzésére, azaz az indokolatlan kereskedelmi akadályok felszámolására hivatkozva lehet szemléltetni.

Ha a tagállamok az uniós jogi aktus által megkövetelt szabályokkal megegyező szabályokat fogadnak el, a kereskedelmi akadályok és a nemzeti jogszabályok közötti különbségek egyidejűleg szűnnek meg, így az irányelvben meghatározott eljárásra nincs többé szükség.

Ez az érvelés a nemzetközi megállapodások esetében is ugyanez: amennyiben egy ilyen megállapodás pontos rendelkezéseket tartalmaz és nincs eltérési mozgástér, egy egységes szabályrendszer valamennyi tagállam általi elfogadása elvben nem valószínű, hogy kereskedelmi akadályokat eredményez. Ez a mentesség vonatkozik a valamennyi tagállam által aláírt nemzetközi megállapodásokra.

A helyzet különbözik, ha az uniós jogi aktust vagy a nemzetközi megállapodást tagállamonként esetlegesen eltérő intézkedések révén hajtják végre, vagy ha az átültetendő egységes rendelkezéseket tisztán nemzeti eredetű szabályokkal egészítik ki.

Számos ítélet tisztázta az (EU) 2015/1535 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kivétel hatályát, amely szerint a tagállamok nem kötelesek bejelenteni azokat a szövegeket, amelyek következtében eleget tesznek a kötelező erejű uniós jogi aktusoknak, amelyek műszaki leírások vagy az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok elfogadását eredményezik.

1996-ban⁸⁴ a Bíróság emlékeztetett arra, hogy közvetlen kapcsolatnak kell fennállnia a kötelező erejű uniós jogi aktus és a nemzeti intézkedés között ahhoz, hogy az utóbbi a 83/189/EGK irányelv 10. cikke (jelenleg az (EU) 2015/1535 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja) szerinti értesítési kötelezettség alól mentesülő végrehajtási intézkedésnek minősüljön.

Az 1999-es *Albers, Van den Berkmortel and Nuchelmans* egyesített ügyben⁸⁵ a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a *Clenbuterol* hízómarháknak való beadására vonatkozó tilalom elrendelésével Hollandia eleget tett a szermaradványok jelenléte tekintetében az állatok és a friss hús vizsgálatáról szóló 86/469/EGK irányelv szerinti kötelezettségeinek, és a műszaki szabály ezért mentes a 83/189/EGK irányelv 10. cikke (jelenleg az (EU) 2015/1535 irányelv 7. cikke) szerinti értesítési kötelezettség alól.

Ugyanakkor a Bíróság az *Unilever* ítéletben⁸⁶ pontosította, hogy a 98/34/EK irányelv 10. cikke (jelenleg az (EU) 2015/1535 irányelv 7. cikke) nem alkalmazható, ha az irányelv egyik rendelkezése elegendő mozgástérrel biztosít a tagállam számára. Jelen esetben ez volt a helyzet. Olaszország kijelentette, hogy az élelmiszerek címkézéséről szóló 79/112/EGK irányelv írta elő azt a kötelezettséget, hogy a címkézés a kérdéses termékek származása vagy eredete helyére vonatkozó adatokat is magában foglaljon, ha az ilyen adatok meg nem adása jelentős mértékben félrevezethetné a fogyasztót az élelmiszer valódi származása vagy eredete tekintetében. A Bíróság

⁸⁴ A Bíróság C-289/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélete (EU:C:1996:330).

⁸⁵ A Bíróság C-425/97. sz., *Albers*, C-426/97. sz., *Van den Berkmortel*, C-427/97. sz., *Nuchelmans* ügyben hozott ítélete (EU:C:1999:243).

⁸⁶ A Bíróság C-443/98. sz., *Unilever* ügyben hozott ítélete (EU:C:2000:496).

szerint ezt a rendelkezést általánosan fogalmazták meg és elegendő mozgásteret biztosít. Ezért az olívaolaj eredetére vonatkozó nemzeti címkézési szabályok nem tekinthetők a kötelező erejű közösségi jogi aktusnak megfelelő nemzeti rendelkezéseknek a 98/34/EK irányelv 10. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdése (jelenleg az (EU) 2015/1535 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja) értelmében.

A Bíróság a Canal Satellite Digital ítéletben megerősítette az irányelv 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának megszorító értelmezését⁸⁷. A Bíróság ezen ítéletében megismételte, hogy a 98/34/EK irányelv 10. cikke (jelenleg az (EU) 2015/1535 irányelv 7. cikke) szerint a szünetelési időtartam bejelentésére és betartására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseire, vagy azokra az önkéntes megállapodásokra, amelyek következtében a tagállamok eleget tesznek a kötelező erejű uniós intézkedéseknek, amelyek műszaki leírások elfogadását eredményezik. Oly mértékben, ahogyan az alapeljárás tárgyát képező nemzeti intézkedés átültette a televíziójelek átvitelére vonatkozó szabványok használatáról szóló 95/47/EK irányelvet, és kizárólag ilyen mértékben nem állna fenn a 98/34/EK irányelv ((EU) 2015/1535 irányelv) szerinti értesítési kötelezettség. Ugyanakkor a 95/47/EK irányelvben foglaltakra tekintettel a Bíróság úgy vélte, hogy a kérdéses nemzeti jogszabály – mivel a 95/47/EK irányelv által valójában elő nem írt előzetes hatósági engedélyezési rendszert hozott létre – nem minősíthető olyan jogszabálynak, ami által a tagállam megfelel a műszaki leírások elfogadását eredményező kötelező erejű közösségi intézkedésnek.

Ugyanez az érvelés alkalmazandó az olyan különös rendelkezéseket tartalmazó nemzetközi megállapodásoknak való megfelelés érdekében elfogadott intézkedésekre is, amelyek megvalósítása terén nincs lehetőség eltérésre. A valamennyi tagállam által aláírt megállapodásoknak való megfelelés érdekében elfogadott intézkedések tartoznak e kivétel hatálya alá; a nem *minden* tagállam által aláírt nemzetközi megállapodásoknak való megfelelés érdekében elfogadott intézkedéseket azonban be kell jelenteni.

„c) kötelező uniós jogi aktusokban előírt védzáradékokat használnak;”

A tagállamoknak az (EU) 2015/1535 irányelv értelmében nem kell bejelenteniük azokat az ideiglenes intézkedéstervezeteket, amelyeket – az EUMSZ 114. cikkével összhangban – az uniós irányelvekben foglalt védzáradék alapján meghozhatnak. E cikk 10. bekezdése kimondja, hogy a [...] *„harmonizációs intézkedések indokolt esetben védzáradékokat tartalmaznak, amely felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy a 36. cikkben említett egy vagy több nem gazdasági okból, uniós ellenőrzési eljárás alá tartozó ideiglenes intézkedéseket hozzanak”*.

E nem gazdasági okok vonatkozhatnak a közérkölcésre, a közrendre vagy közbiztonságra, az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelmére, a művészi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelmére vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelmére.

⁸⁷ A Bíróság C-390/99. sz., Canal Satellite Digital ügyben hozott ítélete (EU:C:2002:34).

„d) a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁸⁸ 12. cikkének (1) bekezdését alkalmazzák”;

A tagállamoknak az (EU) 2015/1535 irányelv értelmében nem kell bejelenteniük az általános termékbiztonságról szóló irányelv 12. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos nemzeti műszakisabály-tervezeteket.

E cikk úgy rendelkezik, hogy *„Amennyiben egy tagállam kötelező vagy önkéntes alapon olyan intézkedéseket vagy lépéseket fogad el, vagy ezek elfogadásáról határoz, ezeket ajánl, vagy a gyártókkal és a forgalmazókkal ilyen intézkedésekben vagy lépésekben állapodik meg, amely egy terméknek a tagállam területén történő értékesítését vagy használatát súlyos veszély miatt megakadályozza, korlátozza vagy különleges feltételekhez köti, erről a RAPEX-en⁸⁹ keresztül haladéktalanul értesíti a Bizottságot. A tagállam az ilyen intézkedések vagy lépések módosításáról vagy visszavonásáról is haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot [...]”*.

„e) az Európai Unió Bírósága által hozott ítélet végrehajtására korlátozódnak;”

A tagállamoknak nem kell bejelenteniük azokat a nemzeti intézkedéseket, amelyek egyetlen célja egy műszaki szabály bejelentésétől eltérő szemponttal kapcsolatos EUB-ítélet végrehajtása. Az uniós jognak való megfelelés biztosításért felelős Bíróság ítéleteit azonnal végre kell hajtani.

„f) az 1. cikk (1) bekezdése f) pontja szerinti műszaki szabály módosítására szorítkoznak, a Bizottság kérelmének megfelelően, a kereskedelmet, vagy – a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében – a szolgáltatások szabad mozgását, illetve a szolgáltató vállalkozások letelepedésének szabadságát gátló akadály elhárítása céljából.”

A tagállamok nem kötelesek bejelenteni azokat a nemzeti intézkedéseket, amelyek kizárólag egy műszaki szabály módosítására irányulnak annak érdekében, hogy a Bizottság – például részletes vélemény vagy észrevételek formájában beérkező – kérésére elhárítsanak egy akadályt, mivel ezek az intézkedések pontosan összhangban vannak az (EU) 2015/1535 irányelv célkitűzésével⁹⁰.

„(2) A 6. cikk nem alkalmazható a tagállamok gyártást tiltó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseire, ha azok nem gátolják a termékek szabad mozgását.”

Az e bekezdésben foglaltak szerint a szünetelési időtartam nem alkalmazandó a gyártást tiltani kívánó intézkedésekre, amennyiben azok nem gátolják az áruk Unión belüli szabad mozgását. Ebben az esetben egyértelmű, hogy az intézkedések elhalasztásának csak akkor van értelme, ha a

⁸⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

⁸⁹ A RAPEX, amelynek jogalapja az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv, a veszélyes fogyasztási cikkek egységes gyors riasztási rendszere. A RAPEX hatálya alá tartozik a fogyasztóknak szánt vagy észszerűen előrelátható körülmények között valószínűleg a fogyasztók által felhasznált valamennyi nem élelmiszer jellegű termék, kivéve a gyógyszeripari és gyógyászati termékeket.

⁹⁰ A Bíróság C-26/11. sz., Belgische Petroleum Unie és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2013:44).

gyártási tilalmak azt a kockázatot hordozzák, hogy a belső piacon esetlegesen akadályt képeznek kereskedelem előtt.

„(3)A 6. cikk (3)–(6) bekezdése nem alkalmazható az 1. cikk (1) bekezdése f) pontja második albekezdésének ii. alpontjában említett önkéntes megállapodásokra.”

Az e bekezdésben foglaltak szerint a jelenlegi vagy küszöbön álló uniós szintű jogalkotási munka hatálya alá tartozó tárgyat érintő nemzeti szabálytervezet esetében alkalmazandó halasztási és szünetelési kötelezettségek nem vonatkoznak az önkéntes megállapodásokra.

Adó- vagy pénzügyi intézkedések

„(4)A 6. cikk nem alkalmazható az 1. cikk (1) bekezdése f) pontja második albekezdésének iii. alpontjában említett műszaki leírásokra és más követelményekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra.”

Az adó- vagy pénzügyi intézkedésekre vonatkozó műszakiszabály-tervezetek tekintetében a szünetelési kötelezettségek alkalmazását nem tartották alkalmasnak a tagállami adórendszerekkel kapcsolatos intézkedések esetében.

A bejelentő tagállam esetében fenn nem álló szünetelési kötelezettség ugyanakkor nem zárja ki, hogy a Bizottság vagy egy másik tagállam észrevételek vagy részletes vélemények formájában válaszoljon ezekre a tervezetekre (lásd a 7. cikk (4) bekezdését).

* * *

Az (EU) 2015/1535 irányelv 5., 6. és 7. cikkének olvasatából azt a következtetést lehet levonni, hogy a műszaki szabályok esetében alkalmazandó információszolgáltatási eljárás meglehetősen összetett. A Bizottság szervezeti egységei által kidolgozott és a nemzeti kapcsolattartó pontoknak eljuttatott iránymutatások részletesen ismertetik ezen eljárás gyakorlati működését (pl.: az „adó- vagy pénzügyi intézkedések” meghatározásáról és bejelentéséről szóló gyakorlati útmutatások az (EU) 2015/1535 irányelv alkalmazásában, vagy a sürgősségi eljárások irányításáról szóló iránymutatások az (EU) 2015/1535 irányelv 6. cikkének (7) bekezdése szerint).

A műszaki szabályokról szóló irányelv rendelkezései továbbá nagyon szigorú kötelezettségeket rónak a tagállamokra, amelyeket ellensúlyoz a többi tagállam által kidolgozott nemzeti szabálytervezetekre adott válaszadási jog, valamint annak lehetősége, hogy a pusztán a már létező szabályozási akadályok elhárítására korlátozódó utólagos eljárásokból esetlegesen következő jóval összetettebb eljárásokhoz uniós és nemzeti szinten is időt takarítsanak meg.

Amennyiben a tagállamok nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy műszakiszabály-tervezeteiket bejelentésük a Bizottságnak, vagy nem tartják be az irányelvben meghatározott szünetelési időtartamokat, a Bizottság a fentiekben említettek szerint, az EUMSZ 258. cikke

értelmében kötelezettségszegési eljárást indíthat. Ha az érintett tagállam nem tesz eleget az uniós jognak, az EUB ítélete az eljárás végén megállapíthatja a kötelezettségszegést⁹¹.

A magánszemélyek a maguk részéről arra a tényre is hivatkozhatnak, hogy az általuk betartandó, de még be nem jelentett műszaki szabályokat nem lehet velük szemben érvényesíteni⁹². Továbbá az EUB az *Unilever* ítéletben megállapította, hogy a be nem jelentett, de az (EU) 2015/1535 irányelv 6. cikkében meghatározott szünetelési időtartam alatt a későbbiekben elfogadott intézkedés nem érvényesíthető magánszeméllyel szemben⁹³.

⁹¹ Az ezen ítéletekre való hivatkozásokat az irodalomjegyzék III. pontja tartalmazza.

⁹² A Bíróság C-194/94. sz., CIA Security ügyben hozott ítélete (EU:C:1996:172); a Bíróság C-226/97. sz., Lemmens ügyben hozott ítélete (EU:C:1998:296); a Bíróság C-26/11. sz., Belgische Petroleum Unie és társai ügyben hozott ítélete (EU:C:2013:44); A Bíróság C-285/15. sz., Beca Engineering ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:295) és a C-336/14. sz., Ince ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:72); ⁹² A Bíróság C-299/17. sz., CIA Security ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:716);

⁹³ A Bíróság C-443/98. sz., Unilever ügyben hozott ítélete (EU:C:2000:496) és a Bíróság C-95/14. sz., Unic és Uni.co.pel ügyben hozott ítélete (EU:C:2015:492).

III. FEJEZET: A SZABVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓSZOLGÁLTATÁSI ELJÁRÁS

Mivel az európai szabványosítás 2013. január 1-je óta külön rendelet⁹⁴ hatálya alá tartozik, a szabványosításról szóló szakaszt törölték a 98/34/EK irányelvből⁹⁵, kivéve az (EU) 2015/1535 irányelv jelenlegi 4. cikkét (a 98/34/EK irányelv korábbi 7. cikke (2) bekezdésének második albekezdését).

„4. cikk

A tagállamok az 5. cikk (1) bekezdésének megfelelően műszakiszabály-tervezet formájában közlik a Bizottsággal a szabványügyi intézményekhez benyújtott, meghatározott termékekre vonatkozó műszaki előírás vagy szabvány kidolgozására vonatkozó kérelmeket az ilyen termékekre vonatkozó műszaki szabály elfogadása céljából, és indokolják azok elfogadását.”

A meghatározás szerint a szabvány egy elismert szabványügyi testület által ismételt vagy folyamatos alkalmazás céljára elfogadott műszaki előírás, amelynek betartása nem kötelező.

Ez a cikk azon konkrét esetekre vonatkozik, amikor a tagállamoknak műszaki szabályok segítségével kötelezővé kell tenniük a nemzeti szabványokat.

A tagállamok valójában két eljárást alkalmazhatnak az alapvetően önkéntes szabványok érvényesítése érdekében:

- kötelezővé tehetik a hatályos szabványokat, amelynek során ezeket műszaki szabályokká alakíthatják,
- felkérhetik továbbá saját országuk szabványügyi testületét, hogy műszaki szabályok megállapítása céljából dolgozzanak ki szabványokat.

A 4. cikk kötelezővé teszi a tagállamok számára, hogy a Bizottság számára bejelentsék a nemzeti szabványügyi testületeknek címzett, meghatározott termékekre vonatkozó műszaki előírás (első eset) vagy nemzeti szabvány (második eset) kidolgozására vonatkozó kérelmeket az ilyen termékekre vonatkozó műszaki szabály elfogadása céljából.

E kötelezettség oka egyszerű: a nemzeti műszaki szabályok részévé vagy kiegészítésévé váló nemzeti szabványok akadályt jelenthetnek a belső piac megfelelő működése számára.

⁹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

⁹⁵ A Bíróság T-229/17. sz., Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében (EU:T:2019:236) az Európai Unió Törvényszéke megerősítette, hogy az 1025/2012/EU rendelet az európai harmonizációs eljárással kapcsolatos valamennyi rendelkezést törölt a 98/34/EK irányelvből.

IV. FEJEZET: AZ ÁLLANDÓ BIZOTTSÁG

„2. cikk

Egy állandó bizottságot kell létrehozni a tagállamok által kijelölt képviselők közül, akik szakértők vagy tanácsadók segítségét vehetik igénybe; a bizottság elnöke a Bizottság egy képviselője.

A bizottság maga állapítja meg eljárási szabályzatát.

3. cikk

(1) A bizottság legalább évente kétszer ülésezik.

A bizottságnak meghatározott összetételben kell összeülnie az információs társadalom szolgáltatásaival kapcsolatos kérdések megvizsgálására.

(2) A Bizottság az ezen irányelvben meghatározott eljárások végrehajtásáról és alkalmazásáról jelentést nyújt be a bizottságnak, és javaslatokat tesz a létező vagy előrelátható kereskedelmi akadályok elhárítására.

(3) A bizottság kialakítja álláspontját a (2) bekezdésben említett közleményekről és javaslatokról, és ezzel kapcsolatban különösen azt javasolhatja, hogy a Bizottság:

- a) biztosítsa, hogy először az érintett tagállamok maguk között határozzanak a megfelelő intézkedésekről, hogy elkerüljék a kereskedelem akadályainak kockázatát;*
- b) tegyen meg minden megfelelő intézkedést;*
- c) határozza meg azokat a területeket, ahol a harmonizáció szükségesnek tűnik, és végezze el a megfelelő harmonizációt az adott ágazatban.*

(4) A Bizottságnak konzultálnia kell a bizottsággal:

- a) az ezen irányelvben előírt információcsere tényleges rendszerének kialakításakor, vagy ha annak bármilyen módosításáról határoz;*
- b) az ezen irányelvben előírt rendszer működésének felülvizsgálatakor.*

(5) A Bizottság konzultálhat a bizottsággal az általa kapott előzetes műszakiszabálytervezetekről.

(6) Bármely, az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos kérdés a bizottság elé terjeszthető az elnök vagy egy tagállam kérésére.

(7) A bizottság jegyzőkönyvei és a bizottsághoz benyújtandó információk bizalmas jellegűek.

A bizottság és a nemzeti hatóságok azonban a szükséges óvintézkedések megtétele mellett szakvélemény beszerzése céljából konzultálhatnak természetes vagy jogi személyekkel, beleértve a magánszektorban működő személyeket is.

(8) A szolgáltatásokra vonatkozó szabályokkal kapcsolatban a Bizottság és a bizottság tanácsot kérhet az ipar vagy a tudományos körök természetes vagy jogi személyeitől, és adott esetben az olyan képviselői szervektől, amelyek alkalmasak arra, hogy szakvéleményt nyújtsanak a szolgáltatásokra vonatkozó szabálytervezetek szociális és társadalmi céljairól és következményeiről, és tanácsukat – amennyiben erre felkérés érkezett – figyelembe lehet venni.”

A 2. és 3. cikk ismerteti az állandó bizottság összetételét és szerepét.

A bizottság a tagállamok, nemzeti hatóságok képviselőiből áll, elnöke a Bizottság képviselője. Hatásköre kiterjed a műszaki szabályokra és az irányelv végrehajtásával kapcsolatos valamennyi kérdés megvitatásának központjává szolgál. Ezért nagyon fontos szerepet játszik az eljárás lefolytatásának felügyeletében, az értesítésekben felvetett szakpolitikai kérdések vizsgálatában, valamint a nemzeti hatóságok közötti igazgatási hálózat kialakításában.

A tagállamok és a Bizottság jóváhagyták e szerv működési szabályait, mivel az irányelv előírja, hogy a bizottságnak ki kell dolgoznia saját eljárási szabályzatát. Az irányelv által az állandó bizottság tekintetében meghatározott egyedüli szabályok a legalább évi két találkozó megtartásának kötelezettségére, valamint a bizottság számára benyújtott információk és az azokkal kapcsolatos eljárások bizalmas jellegének biztosítására vonatkozó szabályok.

Ez a titoktartási kötelezettség azonban nem akadályozza meg a bizottságot a nemzeti hatóságokat abban, hogy igénybe vegyék a magánszektorban működő, a bejelentett tervezeteket megvizsgálni és véleményezni képes természetes személyek vagy jogalanyok szakértelmét. Ez a tanácsadás valójában nélkülözhetetlen lehet, mivel a tagállamok nemzeti hatóságai nem mindig rendelkeznek az e feladat ellátáshoz szükséges ismeretekkel és erőforrásokkal. Az irányelv ezt lehetővé teszi, kivéve – ha az irányelv 5. cikke (4) bekezdésével összhangban – a tagállamok kifejezetten azt kérik, hogy az általuk tett értesítéseket kivételesen esetben bizalmasan kezeljék. Ebben az esetben a bizottságnak meg kell tennie a szükséges óvintézkedéseket a tagállamok jogos és kellően indokolt érdekeinek védelme érdekében.

A gyakorlatban az állandó bizottság évente kétszer ülésezik. A Bizottság hívja össze ezeket az üléseket.

Az állandó bizottság ülései lehetővé teszik a Bizottság szervezeti egységei és a tagállamok számára, hogy véleményt cseréljenek az irányelv alkalmazásának valamennyi szempontjára vonatkozóan.

Ezen ülések keretében bármely, az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos kérdés a bizottság elé terjeszthető az elnök vagy egy tagállam kérésére.

A Bizottságnak továbbá bizonyos kérdésekben konzultálnia kell az állandó bizottsággal, ideértve az irányelvben előírt információcsere érdekében a gyakorlatban alkalmazandó rendszer kiválasztását.

A bizottság véleményt nyilvánít a Bizottság által előterjesztett javaslatokról, hogy korlátozza a létező vagy lehetséges kereskedelmi akadályokat: például felkérheti a Bizottságot a tagállamok közötti párbeszéd ösztönzésére, hogy a tagállamok – a szubszidiaritás elvét alkalmazva –

megoldásokat tudjanak találni egymás között. Az ilyen párbeszéd ösztönzése összhangban van az (EU) 2015/1535 irányelv szellemével, amely az akadályokat – inkább megelőzéssel, mint kényszerítéssel – a forrásnál kívánja megszüntetni.

A Bizottság két évente előterjeszti az irányelv alkalmazásának eredményeiről szóló jelentést (lásd 8. cikk) a bizottságnak, amelyet ezután megküld az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

Az állandó bizottság kifejezetten felkérheti a Bizottságot, hogy határozza meg azokat a területeket, ahol a nemzeti jogszabályok harmonizálására van szükség, valamint hogy kezdje meg az európai szinten folytatott munkát (egy irányelvre avagy rendeletre vonatkozó javaslat előkészítését).

Összeállítja a központi kormányzati szerveken kívüli azon nemzeti hatóságok jegyzékét, amelyek műszaki szabályai az irányelv hatálya alá tartoznak, valamint megvizsgálja az utóbbiak módosítására irányuló tervezeteket.

A Bizottság továbbá fórumot kínál számos kérdés megvitatásához, ideértve az elektronikus levelezés útján történő információcsere során jelentkező technikai problémákat vagy a (EU) 2015/1535 irányelv szerinti értesítési eljárás egyéb uniós jogi aktusokban meghatározott értesítési eljárásokkal való átfedéséből adódó nehézségeket.

Az állandó bizottság ülésein kívül a tagállamokon belül szervezett ülések szükség esetén kiterjesztik a műszakisabály-tervezetekért felelős nemzeti hatóságok képviselői és a Bizottság szervezeti egységei közötti közvetlen kapcsolatokat.

Ezen ülések továbbá lehetőséget biztosítanak a (EU) 2015/1535 irányelv alkalmazásáért felelős tagállami központi egységek képviselőivel való kapcsolatfelvételre az információszolgáltatási eljárás alkalmazása során jelentkező gyakorlati problémák megoldása, a Bizottság által a nemzeti szabálytervezetek bejelentésének elmulasztása miatt indított kötelezettségszegési eljárások lezárásával kapcsolatos megoldások találása vagy az ilyen eljárások elkerülése érdekében.

V. FEJEZET – AZ IRÁNYELV ALKALMAZÁSA

I. Jelentéstétel és statisztikák

„8. cikk

A Bizottság ezen irányelv alkalmazásának eredményeiről kétévente jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

A Bizottság a kapott értesítésekre vonatkozó éves statisztikát közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában.”

E cikk meghatározza a Bizottság kötelezettségeit az (EU) 2015/1535 irányelv alkalmazásával kapcsolatos információk átláthatóságának biztosítása tekintetében, mind az uniós polgárok politikai és gazdasági érdekeit képviselő európai uniós intézmények és szervek, mind maguknak a polgároknak a vonatkozásában.

A Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak benyújtandó jelentések ismertetik az irányelv referencia-időszak során való működését⁹⁶.

A Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak készített, a 98/34/EK irányelvnek az információs társadalom szolgáltatásainak területén való alkalmazásának értékeléséről szóló külön jelentést 2003-ban tettek közzé a helyzet felmérése érdekében, mivel az irányelvet 1999 augusztusában kiterjesztették erre az ágazatra⁹⁷.

II. Az irányelvre történő hivatkozás a műszaki szabályok elfogadásának időpontjában

„9. cikk

Amikor a tagállamok elfogadják egy műszaki szabályt, abban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy ahhoz hivatalos kihirdetése alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.”

E cikk előírja, hogy a tagállamoknak a műszaki szabályok közzétételének időpontjában hivatkozniuk kell a (EU) 2015/1535 irányelvre az új műszaki szabályok szövegében vagy a szöveg kiegészítéseként. A hivatkozás megfogalmazását a tagállamok belátására bízták.

Bár ez a hivatkozás nem jelent teljes garanciát arra nézve, hogy a tagállam megfelel az irányelvnek, de legalább vélelmezi, hogy a műszaki szabályt megfelelően bejelentették.

E kötelezettség alapvető jelentőséggel bír a magánszemélyek számára, akik jogosultak jogaik érvényesítésére az előzetes értesítés nélkül elfogadott műszaki szabályok esetében (lásd az ezt követő VI. fejezetben említett ítélkezési gyakorlatot).

III. Menetrend és alkalmazási módszerek

⁹⁶ Az ezen ítéletekre való hivatkozásokat az irodalomjegyzék I. pontja tartalmazza.

⁹⁷ COM(2003) 69 végleges, 2003.2.13.

A 83/189/EGK irányelvet 1983. március 28-án fogadták el és 1984. március 31-én lépett hatályba.

Ezt az irányelvet először az 1989. január 1-jén hatályba lépett 88/182/EGK irányelv módosította. A második módosítás a 94/10/EK irányelv révén 1995. június 30-án lépett hatályba.

Az eljárást ezt követően az 1998. június 22-i 98/34/EK irányelv kodifikálta, majd az 1998. július 20-i 98/48/EK irányelv módosította, főként azért, hogy az eljárás alkalmazását kiterjesztette az információs társadalom szolgáltatásaira. A kiterjesztés 1999. augusztus 5-én lépett hatályba.

A módosított 98/34/EK irányelvet ezt követően a 2015. október 7-én hatályba lépő, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 irányelv kodifikálta és váltotta fel.

Ezen irányelvek átültetésének módját – a többi irányelvhez hasonlóan – a tagállamok mérlegelési jogkörében hagyták az EUMSZ 288. cikkével összhangban, amely kimondja, hogy *„Az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja”*⁹⁸.

Az (EU) 2015/1535 irányelv fő jellemzője, hogy a tagállamok által végrehajtandó számos eljárási szabályt tartalmaz.

VI. FEJEZET: A MAGÁNSZEMÉLYEK ÉS AZ IPAR INFORMÁCIÓKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉSE ÉS VÁLASZLEHETŐSÉGEIK

Bár az (EU) 2015/1535 irányelv végrehajtása mindenekelőtt a műszaki szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárásban érintett felekre, azaz a Bizottságra és a tagállamokra tartozik, a műszakiszabály-tervezetekre vonatkozó információk valamennyi uniós polgár számára különös jelentőséggel bírnak.

A Bizottság felkér minden gazdasági szereplőt, az értesítési eljárás valódi kedvezményezettjeit, ideértve az információs társadalom szolgáltatásait igénybe vevő érdekeltet valamennyi kategóriáját (vállalatok, szakemberek, fogyasztók stb.), hogy megfelelően korai szakaszban tájékozódjanak a tagállamok által kidolgozás alatt álló valamennyi jogszabály- és szabálytervezetről annak érdekében, hogy szándékaik szerint képesek legyenek az alábbiakra:

- a jövőbeli nemzeti műszaki szabályok más tagállamokban való elfogadására való felkészülés azáltal, hogy termelésüket az említett szövegek pontos tartalmának való megfelelés érdekében kiigazítják. Ezáltal, ha eljön az ideje, a gyártók és szolgáltatók azonnal az e szabályok által támasztott követelményeknek teljes mértékben megfelelő termékeket és szolgáltatásokat tudnak biztosítani,
- a kereskedelmet akadályozható javasolt műszaki szabályok szükséges módosításaival kapcsolatos véleményük kifejtése annak érdekében, hogy a termékekhez és az információs

⁹⁸ Szemben a rendelettel, amely „teljes egészében kötelező” és „közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban”.

társadalom szolgáltatásaihoz való határokon átnyúló hozzáférést elősegítsék. A gazdasági szereplők észrevételeket nyújthatnak be az elfogadott szövegek alkalmazása miatt a területükön esetlegesen felmerülő nehézségekkel kapcsolatban.

Ez felbecsülhetetlen információ a Bizottság szervezeti egységei számára, mivel azok nem rendelkeznek egyenértékű gyakorlati tapasztalattal a vonatkozó területeken.

Ezek az észrevételek közvetlenül benyújthatók a TRIS-rendszeren (a műszaki szabályokra vonatkozó értesítési rendszer)⁹⁹ keresztül (lásd alább) vagy megküldhetők a Bizottság illetékes szervezeti egységeinek, vagy az (EU) 2015/1535 irányelv műszaki szabályok területén való alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságoknak. Annak érdekében, hogy a tervezetben azonosított protekcionista elemeket el lehessen távolítani, a Bizottság és a tagállamok figyelembe vehetik ezeket az észrevételeket a kérdéses műszakiszabály-tervezet elemzésekor, valamint a bejelentő tagállamnak küldött észrevételek vagy részletes vélemények elkészítésekor.

Az (EU) 2015/1535 irányelv értelmében az európai uniós polgárok és vállalkozások számára rendelkezésre álló lehetőségek teljes körű gyakorlásához a magánszemélyeknek és a vállalkozásoknak utána kell nézniük a Bizottság által könnyen hozzáférhetővé tett információforrásoknak.

1. „TRIS” adatbázis

Az (EU) 2015/1535 irányelv (7) preambulumbekzdése így szól: *„A belső piac célja egy olyan környezet megteremtése, amely előmozdítja a vállalkozások versenyképességét. A fokozottabb információszolgáltatás elősegíti e piac előnyeinek a vállalkozások által történő jobb kihasználását. [...] lehetővé kell tenni a gazdasági szereplők számára, hogy a más tagállamok által javasolt nemzeti műszaki szabályok hatásait illetően állást foglaljanak”*.

Annak érdekében, hogy elősegítse a polgárok és az ipar hozzáférést a nemzeti műszaki szabályokhoz, a Bizottság létrehozta a valamennyi bejelentett szövegtervezet (és a tagállamok által elfogadott végleges szövegeket) lefedő átfogó adatbázist, az úgynevezett TRIS-rendszert (a műszaki szabályokra vonatkozó értesítési rendszer), amely nyilvánosan hozzáférhető az Európa honlapon¹⁰⁰.

Az értesítési számhoz, országhoz, dátumhoz, kulcsszavakhoz stb. hasonló kritériumokat alkalmazó, a nemzeti műszakiszabály-tervezetek és már elfogadott szövegek azonosítását lehetővé tevő jól kidolgozott „Keresés” funkción kívül az érdeklődő személyek az automatikus „Riasztási rendszert” is használhatják a TRIS honlapján keresztül. Az érdeklődő feleknek csak regisztrálniuk kell, majd ki kell választaniuk egy vagy több értesítési kategóriát. A TRIS-rendszer automatikus e-mailt küld az előfizetőnek, ha a kiválasztott kategóriában vagy kategóriákban új értesítési szövegek töltöttek fel az adatbázisba.

2. Az érdekelt felek hozzászólásai

Ha a polgárok vagy az iparági szereplők úgy vélik, hogy a vizsgált tervezet a későbbiekben problémát okozhat a belső piac vonatkozásában / valószínűleg gátolja a kereskedelmi kapcsolatokat az Európai Unióban, hangot adhatnak aggodalmuknak, és észrevételeiket e-mail

⁹⁹ <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/>

¹⁰⁰ <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/>

vagy postai levél útján közölhetik a Bizottsággal vagy az adott tagállamban a tervezetért felelős hatóságokkal.

Nagyra értékeljük és nagyon hasznosnak tartjuk azokat a hozzászólásokat, amelyekben az érdekelt felek közlik a Bizottsággal a műszakiszabály-tervezettel kapcsolatos álláspontjukat, mivel ezek a hozzászólások hozzájárulhatnak a nemzeti jogszabálytervezetek alaposabb megértéséhez.

Az irányelv (7) preambulumbekzdésében foglalt elvek végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság szervezeti egységei a TRIS-rendszeren kívül kifejlesztettek egy olyan IT-funkciót is, amely lehetővé teszi, hogy az érdekelt felek bármely hivatalos uniós nyelven, közvetlenül a TRIS-rendszeren keresztül benyújtsák az értesítésekkel kapcsolatos észrevételeiket.

A „Hozzászólások” funkció „a műszaki szabályokra vonatkozó értesítési rendszer” (TRIS) adatbázisában itt érhető el:

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/>

A funkció lehetővé teszi, hogy hozzászólásokat nyújtsanak be bármely olyan értesítéssel kapcsolatban, amelyre vonatkozóan a szünetelési idő még folyamatban van. A hozzászólásokat a TRIS-adatbázisban nyilvánosan látható módon vagy „bizalmas” formában is be lehet nyújtani. Az utóbbi esetben csak a Bizottság szolgálatai tudnak majd a hozzászólásról.

Amint az érdekelt fél a megfelelő formában és a megkövetelt formátumban feltöltötte hozzászólását, az eljárás irányításáért felelős bizottsági szolgálat a TRIS-adatbázis funkcióján keresztül igazolja a hozzászólás beérkezését. A hozzászólást azonnal továbbítják a kifejezetten érintett uniós jogszabályokért felelős illetékes bizottsági szervezeti egységeknek.

A hozzászólásokat a szünetelési idő során minél hamarabb be kell nyújtani, hogy azokat figyelembe lehessen venni.

Az érdekelt felek álláspontjai azonban nem kötelezhetik a Bizottságot, amikor az adott értesítéssel kapcsolatban arról dönt, hogy válaszol-e vagy sem, illetve, amikor meghatározza válaszában módját (módjait) vagy az azt alátámasztó indokokat. Valójában a különböző érdekelt felek különböző (és akár egymásnak ellentmondó) állásfoglalásokat nyújthatnak be az adott értesítéssel kapcsolatban. E tekintetben feltétlenül szükséges kiemelni, hogy a Bizottság függetlenül, szigorúan az uniós jog és az EUB ítélezési gyakorlata alapján, a rendelkezésére álló információk tükrében és belső döntéshozatali szabályaival összhangban hozza meg hivatalos döntéseit.

Végezetül, a Bizottság nem válaszol az érdekelt felek által tett hozzászólásokra, tekintettel a szigorú határidőkre és arra, hogy a Bizottság évente több száz nemzeti műszakiszabály-tervezetekkel kapcsolatos értesítést, valamint az érdekelt felektől származó több ezer vonatkozó értesítést kap¹⁰¹.

3. Nemzeti kapcsolattartó pontok

Az érdeklődő felek úgy is válaszolhatnak a műszakiszabály-tervezetekre, hogy hozzászólásukat a nemzeti műszakiszabály-tervezetek Bizottságnak való bejelentéséért felelős (TRIS honlapján¹⁰² felsorolt) tagállami központi egységeknek küldik meg.

¹⁰¹ A 2204/2018/TE. sz. ügyben hozott határozat arról, hogyan kezelte az Európai Bizottság az uniós egységes piac átláthatósági irányelve által létrehozott értesítési eljárás keretében benyújtott észrevételeket.

¹⁰² <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/hu/contact/contact-points/>

4. Hozzáférés a dokumentumokhoz

A bejelentő tagállam és a Bizottság / más tagállamok között folytatott párbeszéd nem nyilvános. A TRIS-adatbázisban feltüntetik, hogy a Bizottság vagy a tagállamok küldtek-e észrevételeket vagy részletes véleményt, ugyanakkor e válaszok tartalmát nem lehet online megtekinteni.

Ugyanakkor, az Európai Unió Bíróságának 2017. szeptember 7-i ítélete¹⁰³ óta az (EU) 2015/1535 irányelv keretében folytatott információcseréket az 1049/2001/EK rendelet¹⁰⁴ értelmében – még a szünetelési időtartam alatt is – kérésre közzé kell tenni. Az átláthatóság elve alóli kivételek az alábbiak:

- ha az (EU) 1049/2001 rendeletben meghatározott kivételek egyike alkalmazandó, és
- amikor egy adott ügy körülményei között a kérdéses részletes véleményhez való hozzáférés konkrétan és ténylegesen alááshatja azt a célkitűzést, hogy megakadályozzák az uniós joggal összeegyeztethetetlen műszaki szabály elfogadását.

Ha a Bizottsághoz tagállamtól származó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem érkezik, a Bizottság egyeztet a dokumentum tagállami szerzőjével és a dokumentumokat csak tájékoztatás céljából teszik közzé.

5. A be nem jelentett műszaki szabályok alkalmazhatatlansága

A fent említett információforrások lehetővé teszik a magánszemélyek és egyéb érdeklődő felek számára, hogy az értesítésekről tájékozódjanak és meggyőződjenek arról, hogy valóban bejelentették azokat a műszaki szabályokat, amelyeknek kötelesek megfelelni. Ha ez nem történt meg, akkor az EUB ítélkezési gyakorlatára való hivatkozással érvényesíthetik jogaikat a nemzeti bírók előtt.

A Bíróság előzetes döntéshozatali eljárása keretében meghozott *CIA Security* ítélet és *Unilever* ítélet kulcsfontosságú elemek a magánszemélyeknek az (EU) 2015/1535 irányelv szerinti tagállami kötelezettségek teljesítésének elmulasztásával szembeni védelme tekintetében¹⁰⁵.

Ezek az ítéletek meghatározzák, hogy milyen következményekkel jár, ha egy műszaki szabályt az (EU) 2015/1535 irányelvben meghatározott kötelezettségek megszegésével fogadnak el: a magánszemélyek a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak az irányelv 5. és 6. cikkére, amelyeknek meg kell tagadniuk az irányelvnek megfelelően be nem jelentett, vagy a bejelentett, de az irányelvben meghatározott szünetelési időtartam lejártá előtt elfogadott műszaki szabály alkalmazását.

¹⁰³ A C-331/15 P. sz., Franciaország kontra Schlyter ügyben hozott ítélet (EU:C:2017:639).

¹⁰⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

¹⁰⁵ A Bíróság C-194/94. sz., *CIA Security* ügyben 1996. április 30-án hozott ítélete (EU:C:1996:172), valamint a Bíróság C-443/98. sz., *Unilever* ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítélete (EU:C:2000:496).

A magánszemélyeknek és vállalkozásoknak lehetőségük van annak biztosítására, hogy az adott tagállam által elfogadott műszaki szabályt a Bizottság és a többi tagállam elfogadása előtt ellenőrizze (az irányelvben említett kivételekkel). Ha ez nem történik meg, egy vállalat például hivatkozhat a kérdéses szabály alkalmazhatatlanságára, amennyiben valamely hatóság a szabálynak való meg nem feleléssel vádolja meg. Az ebből az ügyből esetlegesen származó nemzeti bírósági eljárások esetében a bíróságnak ezt követően el kell tekintenie a rendelet alkalmazásától és ennek következtében nem ítéltet úgy, hogy az adott szabályt megsértették.

A Bíróság 1996 óta több ízben helybenhagyta ezeket az ítéleteket, amikor a nemzeti bíróságok előzetes döntéshozatal iránti kérelmekkel felkeresték¹⁰⁶.

A be nem jelentett nemzeti műszaki szabályok harmadik felekre való alkalmazhatatlansága elvének szankcionálása támogatja a Bizottság által már 1986-ban elfogadott álláspontot¹⁰⁷ és megerősíti a magánszemélyek és vállalkozások érdekeinek védelmét e tekintetben.

Habár az (EU) 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése megköveteli a műszaki szabályokat tartalmazó törvénytervezetek teljes szövegének Bizottsággal való közlését, az ilyen szankciók terjedelmét tekintve az e kötelezettség megsértéséből származó alkalmazhatatlanság nem terjed ki e törvények valamennyi rendelkezésére, hanem a törvényekben foglalt műszaki szabályokra korlátozódik¹⁰⁸.

Fontos hangsúlyozni, hogy a Bizottság hatásköre nem terjed ki arra, hogy egy nemzeti jogi aktust alkalmazhatatlannak nyilvánítsa az (EU) 2015/1535 irányelv rendelkezéseinek megsértése miatt. A fentiekben említettek szerint ez a nemzeti bíróságok előjoga.

¹⁰⁶ A Bíróság C-226/97. sz., Lemmens ügyben hozott ítélete (EU:C:1998:296), a Bíróság C-285/15. sz., Beca Engineering ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:295) és a Bíróság C-336/14. sz., Ince ügyben (EU:C:2016:72), C-95/14. sz., Unic és Uni.co.pel ügyben (EU:C:2015:492) és C-299/17. sz., VG Media ügyben hozott ítélete (EU:C:2019:716) stb.

¹⁰⁷ A Bizottság közleménye a 83/189/EGK irányelvben foglalt egyes rendelkezések be nem tartásáról, 86/C 245/05. sz. (HL C 245., 1986.10.1., 4. o.).

¹⁰⁸ A Bíróság C-336/14. sz., Ince ügyben hozott ítélete (EU:C:2016:72), 68. pont, valamint a Bíróság C-144/16. sz., Município de Palmela ügyben hozott ítélete (EU:C:2017:76), 37. és 38. pont.

KÖVETKEZTETÉS

Az értesítési eljárás végrehajtásával kapcsolatos több mint harminc évnyi, közel 20 000 nemzeti intézkedéstervezet bizottsági átvizsgálását felölelő tapasztalat áttekintéséből egyértelmű, hogy jelentős előrelépés történt a kereskedelem előtt álló új akadályok létrejöttének megelőzése terén, ami egyszerre takarított meg magas jogi, adminisztratív és gazdasági költségeket is. E tekintetben az értesítési eljárást a jobb szabályozás előfutárának lehet tekinteni, mivel az iparpolitika és a versenyképesség terén olyan hatékony eszköznek bizonyult, amely számos kommunikációs csatornát teremtett a fő érdekelt felek között. Ennek következtében a szabályozási átláthatóság és igazgatási együttműködés modelljét jelenti, amelynek alkalmazási köre tovább bővíthető, és amely hasonló előnyöket kínálhat más ágazatokban is.

Bár úgy tűnik, hogy a belső piac 1993-as megvalósítása nem csökkentette a tagállamok azon igényét, hogy a termékekkel kapcsolatban részletes jogszabályokat fogadjanak el, a tagállamok fokozatosan megismerték a belső piaccal kapcsolatos szabályokat, a „*Cassis de Dijon*” precedensből származó kölcsönös elismerés elvét, valamint az átláthatóság és az együttműködés elveit, amelyek mára a műszaki szabályok területén tevékenységeiket szabályozzák. Hasonlóképpen, az információs társadalom szolgáltatásainak területén ez a mechanizmus fontos oktató szerepet töltött be a nemzeti hatóságok esetében, különösen a letelepedés szabadsága alapján cselekvő gazdasági szereplők és a kizárólag határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani kívánó gazdasági szereplők közötti egyértelmű jogi különbségtétel szükségessége tekintetében.

Ez többek között nyilvánvaló volt a kölcsönös elismerési záradék egyes nemzeti jogszabálytervezetek szövegébe foglalásából az értesítési szakaszban, a Bizottság vagy más tagállamok által a bejelentett tervezetekben felfedezett hibák kijavítása iránt tanúsított tagállami jó szándékból, valamint a műszakiszabály-tervezetekről való értesítési kötelezettségnek eleget tevő esetek egyre nagyobb számából.

Azon esetek többségében, amikor a Bizottság válaszolt a nemzeti rendelettervezetek uniós jognak való megfelelőségének biztosítása érdekében, a tagállamok beleegyeztek a szükséges változtatások végrehajtásába és jogszabályaik kiigazítása, ezáltal elkerülve a nehezkesebb bizottsági kötelezettségszegési eljárások megindítását. Az értesítési eljárás révén a tagállamok között elősegített együttműködést és megbeszéléseket igazolja például az, hogy a tagállamok 2016 és 2018 között 160 részletes véleményt cseréltek egymással.

Az európai integráció kereskedelem fenntartását és növekedését megkönnyítő ezen előrehaladása a Bizottság és a tagállamok közös erőfeszítéseinek eredménye. A kereskedelem előtt álló új akadályok létrejöttének megakadályozása érdekében történő közös fellépés révén csökkentik az uniós szintű jogalkotás szükségességét, és ezzel párhuzamosan javítják a nemzeti szinten elfogadott műszaki szabályok minőségét. Az uniós politika kereskedelmi akadályok leküzdésére szolgáló kulcsfontosságú eszköze, az egységes piac átláthatósági irányelve ((EU) 2015/1535 irányelv) tette ezt lehetővé.

Az irányelv sikeressége ellenére az (EU) 2015/1535 irányelvben meghatározott eljárás még javítható. Ehhez egyértelműen meg kell határozni a tökéletesítésre szoruló pontokat.

A műszaki szabályok és az információs társadalom szolgáltatásai esetében alkalmazandó információszolgáltatási eljárás tekintetében a tapasztalatok azt mutatják, hogy a tagállamok egyes esetekben, az irányelv rendelkezéseit megsértve elmulasztják tervezeteik bejelentését vagy egyes rendelkezéseket hibásan alkalmaznak, mert az e szabályok szövegét megfogalmazó szervezetek

nem ismerik kellőképpen az eljárást. A Bizottság tájékoztatási tevékenységeket kíván folytatni e területen, különösen a nemzeti hatóságokkal folytatott megerősített párbeszéd révén.

Erre már most is sor kerül a tagállamokban tett éves látogatások révén, amelyek során a Bizottság bemutatja az egységes piac átláthatósági irányelvéhez kapcsolódó lehetőségeket és kötelezettségeket a nemzeti hatóságoknak és gazdasági szereplőknek.

Ezenkívül, noha az online TRIS-adatbázis áttörést hozott az átláthatóság és az elszámoltathatóság terén, lehet még javítani a helyzeten. Pontosabban, az informatikai rendszer technikai átalakításra szorul annak érdekében, hogy megfeleljen napjaink digitális eszközei által támasztott igényeknek és lehetőségeknek.

Végül, a Bizottság értékeli az érdekelt felek fokozott részvételét az intézkedéstervezetek vizsgálatában. Számos európai érdekelt fél nagyon éberrel figyeli a jogalkotási tevékenységet, és igen aktívan védi jogos érdekeit azáltal, hogy tájékoztatja a Bizottságot vagy a nemzeti hatóságokat egyes tervezetekről, amelyek elfogadása technikai akadályokat teremtene. A gyakran visszafogottabb egyéni vállalkozásokat és különösen a kis- és középvállalkozásokat jobban be lehetne vonni. Habozás nélkül kéne információt kérniük és felszólalniuk, még ha bizalmas módon is, ha úgy vélik, hogy a tagállamokban – amelyek piacán jelen vannak – kidolgozás alatt álló műszaki szabályok sérthetik érdekeiket, ha jelenlegi állapotukban elfogadják azokat.

A Bizottság fontos lépéseket tett az ipar részvételének elősegítése érdekében. A bejelentett tervezeteket elviekben valamennyi hivatalos uniós nyelvre lefordítják, majd a TRIS-adatbázison keresztül ingyenesen, nyilvánosan elérhetővé teszik az Európa honlapon. A Bizottság emellett létrehozott egy automatikus riasztási rendszert, amelyre bárki feliratkozhat. Ez lehetővé teszi, hogy a TRIS-rendszer e-mail-ben automatikusan értesítse a gazdasági szereplőket, amint a kiválasztott termék- vagy információs társadalom szolgáltatásai kategóriában bejelentett tervezet érkezik be. A Bizottság üzembe helyezett továbbá egy olyan mechanizmust is, amely lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy a bejelentett szövegtervezetekkel kapcsolatos álláspontjukat közvetlenül a TRIS-rendszeren keresztül, nyilvánosan látható vagy bizalmas módon feltöltsék.

A végleges szövegeket lefordítják és feltöltik az online TRIS-adatbázisba. Ez biztosítani fogja a további elszámoltathatóságot és átláthatóságot, mivel minden érdekelt fél könnyedén ellenőrizheti, hogy a hozzászólása befolyásolta-e a tervezet elfogadott változatát.

Mint látható, az értesítési eljárás és a TRIS-adatbázis továbbfejlesztésére irányuló munka folyamatos erőfeszítéseket igényelt. Az 1983-ban indult közösségi kultúra szellemében felkérjük Önöket, vagyis a közösséget, hogy tartsák fenn az egységes piac átláthatósági irányelvének jelentőségét, és tájékoztassanak bennünket arról, miként lehetne az eljárást tökéletesíteni. Végül is ez hoz majd pozitív változást a tagállamok, az uniós polgárok és az európai gazdasági szereplők számára.

VÁLOGATOTT IRODALOMJEGYZÉK

I. CIKKEK

Common Market Law Review

Case C-194/94, CIA Security International SA v. Signalson SA and Securitel SPRL, Piet Jan SLOT, 33. sz.: 1035–1050. o., 1996.

Case C-390/99, Canal Satélite Digital, Case C-159/00, Sapod Audic v. Eco-Emballages, with annotation by M. Dougan, Michael DOUGAN, 40. évfolyam, 1. sz., 2003. február, 193–218. o.

Revue du Marché Commun

Les Articles 30 et suivants CEE et les procédures de contrôle prévues par la Directive 83/189/CEE, Sabine LECRENIER, 283. sz., 1985. január, Editions Techniques et Economiques, Párizs.

Vers l'Achèvement du Marché Intérieur: l'Evolution des Procédures de contrôle prévues par la Directive 83/189/CEE depuis quatre ans, Sabine LECRENIER, 315. sz., 1988. március, Editions Techniques et Economiques, Párizs.

Revue du marché unique européen

La 'certification', la reconnaissance mutuelle et le marché unique, Jacques McMILLAN, -1991-2. sz., Editions Clément Juglar, Párizs.

La procédure de contrôle des réglementations techniques prévue par la nouvelle directive 83/189/CEE, Joachim FRONIA és Giuseppe CASELLA, 1995-2. sz., Editions Clément Juglar, Párizs.

Le mécanisme de transparence réglementaire en matière de services de la société de l'information instauré par la directive 98/48/CE, Salvatore D'ACUNTO, 1998-4. sz., Editions Clément Juglar, Párizs.

Journal des Tribunaux – droit européen

Le contrôle des règles techniques des Etats et la sauvegarde des droits des particuliers, Sabine LECRENIER, 35. sz., 1997. január, Editions Larcier, Brüsszel.

Revue du droit de l'Union européenne

Les dérogations nationales à l'harmonisation du marché intérieur: Examen au regard de l'article 114, paragraphes 4-7 TFUE Nicolas SADELEER, 2. sz., 2013., 233–266. o.

La politique de prévention des obstacles aux échanges de marchandises et de services de la société de l'information. Les vingt-cinq ans d'un instrument révolutionnaire : la directive 98/34/CE (ex-83/189/CEE), Florent HERLITZ, 3/2008. sz., Editions Clément Juglar, Párizs.

La directive 98/48 prévoyant un mécanisme de transparence réglementaire pour les services de la société de l'information: un premier bilan après 12 mois de fonctionnement, Salvatore D'ACUNTO, 3/2000. sz., Editions Clément Juglar, Párizs.

Revue Europe

Normes techniques, Sébastien ROSET, Europe, 4. sz., 2017. április, 22–23. o.

Notion de « règle technique » et obligation de notification, Sébastien ROSET, Europe, 10. sz., 2014. október, 30. o.

Notion de « règle technique », Sébastien ROSET, Europe, 10. sz., 2012. október, 30. o.

Obligation de notifier les règles techniques, Laurence IDOT, Europe, 9. sz., 2008. január, 17. o.

Eco Emballages devant la Cour de justice. Le système français de gestion des déchets d'emballage, la transparence réglementaire et la libre circulation des marchandises, Patrick THIEFFRY, Europe, 10. sz., 2002. augusztus–september, 5–7. o.

L'application concrète du principe de transparence dans la sphère des services de la société de l'information, Rodolphe MUÑOZ, 12. sz., 2001. december, Editions du Juris-Classeur, Párizs, 3–6. o.

European Business Law Review

Non-Harmonized technical Regulations and the Free Movement of Goods, Karsten Engsig SØRENSEN, EBLR, 23. évfolyam, 2. sz., 2012. április, 163–212. o.

CEPS Policy Brief

Pre-empting Technical Barriers in the Single Market, Anabela CORREIA és Jacques PELKMANS, 277. sz., 2012. július 11.

Computer Law & Security Review

Information Society Services: what are they and how relevant is the definition?, Justin HARRINGTON, 30. évfolyam 3. szám, 2001. május, 174–181. o.

Quo vadis information society? Notification of draft rules – services in the EU, P.P POLANSKI, 30. évfolyam 6. szám, 2014. december, 661–669. o.

Journal of European Consumer and Market Law

Why Uber is an information society service, by Martien Y. SCHAUB, Journal of European Consumer and Market Law 2018, p.109-115.

Gaceta Jurídica de la C.E.

El control de los Reglamentos Técnicos de los Estados y la Salvaguardia de los Derechos de los Particulares, Sabine LECRENIER, GJ 1997., D-28.

Gaceta jurídica de la Unión Europea y de la competencia

Inaplicabilidad por los jueces nacionales de las reglamentaciones técnicas no notificadas a la Comisión Europea: la sentencia Lemmens del TJCE, Luis GONZÁLEZ VAQUÉ, 201. sz., 1999. június–július, Madrid, 45–50. o.

Unión Europea Aranzadi

La sentencia "Lindberg": el TJCE confirma y precisa su jurisprudencia relativa al procedimiento de información en materia de reglamentaciones técnicas (Directivas 83/189/CEE y 98/34/CE), Isabel Segura Roda, 2005., 11. sz., 23–33. o.

Diritto comunitario e degli scambi internazionali

Direttiva n. 98/48/CE: qualche novità in materia di libera circolazione dei servizi, Salvatore D'ACUNTO, 1999-2. sz., Editoriale scientifica, Milánó-Parma-Nápoly.

Diritto pubblico comparato ed europeo

Imballaggi, regole tecniche e misure ad effetto equivalente: la Corte chiarisce il concetto di "regola tecnica", gli obblighi derivanti e gli effetti sulle normative nazionali, Gianluca BELLOMO, 2002., 1837–1842. o.

Giustizia civile

Sull'interpretazione funzionale degli obblighi di comunicazione di regole tecniche, Lorenzo PRUDENZANO, 2010., I. sz., 2108–2115. o.

SEW Tijdschrift voor Europees en economisch recht

Notificaties onder Richtlijn 98/34: preventieve controle op het vrije verkeer van goederen : stand van zaken 2003, J. Goossen, 51. évfolyam, 3. sz., 2003. március, 94–102. o.

Europarecht

Rechtsfolgen des Erlasses technischer Vorschriften ohne vorherige Mitteilung an die Kommission gemäß Art. 8 Richtlinie 98/34/EG – Anmerkung zum Urteil des EuGH vom 11.06.2015, Rs. C-98/14, Berlington., Julia EDER, 2015. 6. fűzet, 746–762. o.

Ecolex

Transparenzgrundsatz im Glücksspielrecht, by Cornelia LANSER, 2016., 644–645. o.

Europäische Zeitschrift für Wirtschaftsrecht

Verfahrensrecht: Beförderungstätigkeit von Uber Popstrafrechtliche Sanktionen der Mitgliedstaaten ohne Mitteilung an EU möglich, Carsten KÖNIG, 2018., 380–381. o.

II. AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KIADVÁNYAI

A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás működéséről szóló kézikönyv, 1983. március 28-i 83/189/EGK irányelv, 1988. március 22-i 88/182/EGK irányelv, 1994. március 23-i 94/10/EK irányelv, 1995. június 8-i 94/94 dok. – III. Főigazgatóság – Ipar.

A Bizottság közleménye (86/C 245/05) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelve egyes rendelkezéseinek be nem tartásáról. HL C 245., 1986.10.1., 4. o.

A Bizottság jelentése a 83/189/EGK irányelv 1984., 1985., 1986. és 1987. évi működéséről, COM(88) 722 végleges.

A Bizottság jelentése a 83/189/EGK irányelv 1988. és 1989. évi működéséről, COM(91) 108 végleges.

A Bizottság jelentése a 83/189/EGK irányelv 1990. és 1991. évi működéséről, COM(92) 565 végleges.

A Bizottság jelentése a 83/189/EGK irányelv 1992., 1993. és 1994. évi működéséről, COM(96) 286 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv 1995–1998. évi működéséről, COM(2000) 429 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv információszolgáltatási eljárások területén való értékeléséről, COM(2003) 69 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv 1999–2001. évi működéséről, COM(2003) 200 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv 2002–2005. évi működéséről, COM(2007) 125 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv 2006–2008. évi működéséről, COM(2009) 690 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv 2009–2010. évi működéséről, COM(2011) 853 végleges.

A Bizottság jelentése a 98/34/EK irányelv 2011–2013. évi működéséről, COM(2015) 338 final.

A Bizottság jelentése az (EU) 2015/1535 irányelv 2014–2015. évi működéséről, COM(2017) 788 final.

A Bizottság közleménye a Tanácshoz az ellenőrzés és ellenőrzés globális megközelítéséről – az ipari termékekre vonatkozó minőségi követelményekről, COM(89) 209 végleges, HL C 267., 1989.10.19., 3. o.

A Bizottság 1995. október 30-i közleménye a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez a szabványosítás közösségi politikában való szélesebb körű alkalmazásáról, COM(95) 412 végleges.

A Bizottság 1996. július 24-i közleménye a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez: a „szabványosítás és a globális információs társadalom: az európai megközelítés”, COM(96) 359 végleges.

A Bizottság közleménye az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz az információs szolgáltatási eljárások belső piacának szabályozási átláthatóságáról, és a Bizottság javaslata a 83/189/EGK irányelvet harmadik alkalommal módosító, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információs szolgáltatási eljárást megállapító európai parlamenti és tanácsi irányelvről, 1996. július 24., COM(96) 392 végleges, HL C 307., 1996.10.16.

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: az egységes piacra vonatkozó cselekvési terv tervezete, COM(97) 184 végleges.

A termékekre a belső piacon alkalmazandó nemzeti szabályozások – aggasztó helyzet – A Bizottság szervezeti egységeinek 1995. február 28-i dokumentuma – III/2185 végleges.

A Bizottság 2000. december 29-i közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a szolgáltatási ágazat belső piaci stratégiájáról, COM(2000) 888 végleges.

A Bizottság 2002. július 30-i közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a szolgáltatások belső piacának helyzetéről, COM(2002) 441 végleges.

Az információs szolgáltatási eljárásokra vonatkozó rendeletek átláthatósági mechanizmusát bevezető 98/48/EK irányelvhez kapcsolódó kézikönyv, S-42/98. dok. – EN (def.) – III. Főigazgatóság – Ipar és XV. Főigazgatóság – Belső piac és Pénzügyi szolgáltatások.

A Bizottság 2004. április 20-i közleménye – A szerkezetváltás támogatása: iparpolitika a kibővített Európában, COM(2004) 274 végleges.

Közlemény az Európai Tanács Tavaszi Ülésszakának – Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – A lisszaboni stratégia új kezdete – Barroso elnök 2005. február 2-i közleménye egyetértésben Verheugen alelnökkel, COM(2005) 24 végleges.

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése”, 2015.10.28., COM(2015) 550 final.

A Bizottság 2017. december 19-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak – „Árucsomag: az egységes piacba vetett bizalom megerősítése”, COM(2017) 787 final.

Bizottsági szolgálati munkadokumentum, amely a következő dokumentumot kíséri: a Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a 98/34/EK irányelv 2011–2013 közötti működéséről, 2015.

Bizottsági szolgálati munkadokumentum, amely a következő dokumentumot kíséri: a Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az (EU) 2015/1535 irányelv 2014–2015 közötti működéséről, Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság (Európai Bizottság), 2017.

III. A BÍRÓSÁG ÍTÉLETEI

A Bíróság C-139/92. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1993. augusztus 2-án hozott ítélete, EU:C:1993:346

A Bíróság C-317/92. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1994. június 1-jén hozott ítélete, EU:C:1994:212

A Bíróság C-52/93. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1994. július 14-én hozott ítélete, EU:C:1994:301

A Bíróság C-61/93. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1994. július 14-én hozott ítélete, EU:C:1994:302

A Bíróság C-273/94. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1996. január 11-én hozott ítélete, EU:C:1996:4

A Bíróság C-194/94. sz., CIA Security ügyben 1996. április 30-án hozott ítélete, EU:C:1996:172

A Bíróság C-289/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1996. szeptember 17-én hozott ítélete, EU:C:1996:330

A Bíróság C-13/96. sz., Bic-Benelux ügyben 1997. március 20-án hozott ítélete, EU:C:1997:173

A Bíróság C-279/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1997. szeptember 16-án hozott ítélete, EU:C:1997:396

A Bíróság C-145/97. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1998. május 7-én hozott ítélete, EU:C:1998:212

A Bíróság C-226/97. sz., Lemmens ügyben 1998. június 16-án hozott ítélete, EU:C:1998:296

A Bíróság C-425/97–C-427/97. sz., Albers ügyben 1999. május 11-én hozott ítélete, EU:C:1999:243

A Bíróság C-33/97. sz., Colim ügyben 1999. június 3-án hozott ítélete, EU:C:1999:274

A Bíróság C-341/97. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2000. szeptember 13-án hozott ítélete, EU:C:2000:434

A Bíróság C-443/98. sz., Unilever ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítélete, EU:C:2000:496

A Bíróság C-314/98. sz., Snellers ügyben 2000. október 12-én hozott ítélete, EU:C:2000:557

A Bíróság C-37/99. sz., Donkersteeg ügyben 2000. november 16-án hozott ítélete, EU:C:2000:636

A Bíróság C-230/99. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2001. február 15-én hozott ítélete, EU:C:2001:100

A Bíróság C-278/99. sz., Van der Burg ügyben 2001. március 8-án hozott ítélete, EU:C:2001:143

A Bíróság C-390/99. sz., Canal Satélite Digital ügyben 2002. január 22-én hozott ítélete, EU:C:2002:34

A Bíróság C-159/00. sz., Sapod Audic ügyben 2002. június 6-án hozott ítélete, EU:C:2002:343

A Bíróság C-267/03. sz., Lindberg ügyben 2005. április 21-én hozott ítélete, EU:C:2005:246

A Bíróság C-89/04. sz., Mediakabel ügyben 2005. június 2-án hozott ítélete, EU:C:2005:348

A Bíróság C-500/03. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2005. szeptember 8-án hozott ítélete, EU:C:2005:515

A Bíróság C-303/04. sz., Lidl Italia ügyben 2005. szeptember 8-án hozott ítélete, EU:C:2005:528

A Bíróság C-65/05. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2006. október 26-án hozott ítélete, EU:C:2006:673

A Bíróság C-20/05. sz., Schwibbert ügyben 2007. november 8-án hozott ítélete, EU:C:2007:652

A Bíróság C-109/08. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2009. június 4-én hozott ítélete, EU:C:2009:346

A Bíróság C-433/05. sz., Sandström ügyben 2010. április 15-én hozott ítélete, EU:C:2010:184

A Bíróság C-42/10., C-45/10. és C-57/10. sz., Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW and Janssens egyesített ügyekben 2011. április 14-én hozott ítélete, EU:C:2011:253

A Bíróság C-213/11. és C-217/11. sz., Fortuna és társai ügyben 2012. július 19-én hozott ítélete, EU:C:2012:495

A Bíróság C-26/11. sz., Belgische Petroleum Unie és társai ügyben 2013. január 31-én hozott ítélete, EU:C:2013:44

A Bíróság C-307/13. sz., Ivansson és társai ügyben 2014. július 10-én hozott ítélete, EU:C:2014:2058

A Bíróság C-98/14. sz., Berlington Hungary és társai ügyben, 2015. június 11-én hozott ítélete, EU:C:2015:386

A Bíróság C-95/14. sz., UNIC és Uni.co.pel ügyben 2015. július 16-án hozott ítélete, EU:C:2015:492

A Bíróság C-251/14. sz., Balázs ügyben 2015. október 15-én hozott ítélete, EU:C:2015:687

A Bíróság C-336/14. sz., Ince ügyben 2016. február 2-án hozott ítélete, EU:C:2016:72

A Bíróság C-285/15. sz., Beca Engineering ügyben 2016. április 21-én hozott ítélete, EU:C:2016:295

A Bíróság C-303/15. sz., M. és S. ügyben 2016. október 13-án hozott ítélete, EU:C:2016:771

A Bíróság C-613/14. sz., James Elliott Construction ügyben 2016. október 27-én hozott ítélete, EU:C:2016:821

A Bíróság C-144/16. sz., Município de Palmela ügyben 2017. február 1-jén hozott ítélete, EU:C:2017:76

A Bíróság C-331/15. P. sz., Schlyter ügyben 2017. szeptember 7-én hozott ítélete, EU:C:2017:639

A Bíróság C-255/16. sz., Falbert és társai ügyben 2017. december 20-án hozott ítélete, EU:C:2017:983

A Bíróság C-434/15. sz., *Asociación Profesional Elite Taxi* ügyben 2017. december 20-án hozott ítélete, EU:C:2017:981

A Bíróság C-320/16. sz., Uber France ügyben 2018. április 10-én hozott ítélete, EU:C:2018:221

A Bíróság C-137/17. sz., Van Gennip és társai ügyben, 2018. szeptember 26-án hozott ítélete, EU:C:2018:771

A Bíróság T-229/17. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2019. április 10-én hozott ítélete, EU:T:2019:236

A Bíróság C-299/17. sz., *VG Media* ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélete, EU:C:1996:716

A Bíróság C-390/18. sz., *Airbnb Ireland* ügyben 2019. december 19-én hozott ítélete, EU:C:2019:1112

A Bíróság C-727/17. sz., ECO-WIND Construction ügyben 2020. május 28-án hozott ítélete, EU:C:2020:393

A Bíróság C-711/19. sz., Admiral Sportwetten és társai ügyben 2020. október 8-án hozott ítélete, EU:C:2020:812

A Bíróság C-275/19. sz., Sportingbet and Internet Opportunity Entertainment ügyben 2020. október 22-én hozott ítélete, EU:C:2020:856

A Bíróság C-62/19. sz., Star Taxi app ügyben 2020. december 3-án hozott ítélete, EU:C:2020:980

IV. EGYÉB DOKUMENTUMOK

Az Európa Tanács 180. sz. egyezménye az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatos tájékoztatásról és jogi együttműködésről, Moszkva, 2001.10.4.